

NOWY DZIENNIK

Adres dla przesyłek pocztowych: Kraków, Skrytka 555.
Redakcja i Administracja: ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Redakcji 136-89, Administracji 102-79 (prenumerata),
206-70 (insertery). Konto czekowe P.K.O. w Krakowie 400.630

20
GOSIET

Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe.
Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

„Altruistyczna robota“ niemiecka na Bliskim Wschodzie

Londyn, 23. 7. (ZAT) „Daily Herald“ donosi z Jerozolimy, że dziennikarze niemieccy, którzy pracują w Egipcie, w Palestynie, w Transjordanii, Syrii, Libanie i Iraku, odbyli w Jerozolimie naradę, celem omówienia spraw, dotyczących interesów niemieckich na Bliskim Wschodzie oraz metod propagando-

wych. Narada ta pozostaje niewątpliwie w związku z sytuacją w Palestynie.

Jak się dowiaduje korespondent „Daily Herald“, propaganda niemiecka na Bliskim Wschodzie prowadzona jest z wielkim rozmachem celem wywarcia nacisku na rokowania o zwrot kolonii. Propaganda posługuje się

też argumentem, że Niemcy nie żywią żadnych aspiracji terytorialnych na Bliskim Wschodzie i działają jedynie „z pobudek altruistycznych“. W samym tylko Egipcie wyasygnowano dodatkowo 3.000 funtów miesięcznie na propagandę niemiecką.

Bohaterska obrona robotników żydowskich

Jerozolima, 23. 7. (ZAT) Nadeszły dalsze szczegóły o bohaterskiej obronie robotników żydowskich podczas napadu arabskiego na grupę robotników niedaleko Ramat Hakowesz, w czasie którego poległo dwóch robotników żydowskich.

Auto wiozło 15 robotników żydowskich pod eskortą 6 policjantów pomocniczych. Banda arabska liczyła blisko 30 osób, i pierwszy strzał oddała z zasadzki. Dwaj policjanci żydowscy zostali zabici od pierwszych strzałów. Pozostałych 4 broniło się bohatersko, zabijając czterech terrorystów. Walka trwała przeszło 20 minut. Arabowie byli uzbrojeni w niemieckie karabiny. Część bandy zaatakowała później Ramat Hakowesz, druga zaś część Tel Mond. Obydwa ataki zostały odparte.

* * *

Jerozolima, 23. 7. ZAT. Przedmieście Jerozolimy Tel Arca i Bejt Wegan ostrzeliwane było w nocy przez arabskich terrorystów. Żydowska

policja pomocnicza odpowiedziała strzałami. Nikt nie ucierpiał.

Autobus żydowski jadący z Haify do Tyberiady, ostrzeliwany był niedaleko Nazaretu. Szofer i policjant pomocniczy są lekko ranni.

Dzisiaj zmarł 28-letni robotnik żydowski Salomon Szwilli, który zraniony został w czwartek podczas napadu arabskiego na grupę robotników niedaleko Morza Martwego.

Arabowie proklamowali dzisiaj strajk powszechny na Starym Mieście w Jerozolimie. Strajk ten ma być protestem przeciwko liczny aresztowaniom wśród Arabów w okręgu Tul Karem i przeciwko zburzeniu pewnej liczby domów we wsi Bassa, co zastosowano jako represję za zamordowanie sierżanta brytyjskiego.

Dwa auta ciężarowe, wiozące robotników arabskich, ostrzeliwane były dzisiaj na pograniczu Jaffy i Tel Awiwu. Jeden Arab został lekko ranny. Napastnicy zbiegli.

rządu włoskiego komentuje się jako koncepcję na rzecz Niemiec i dowód dalszego zbliżenia Włoch i Niemiec. Koła żydowskie z zaniepokojeniem śledzą dalszy bieg wydarzeń.

Encyklika papieska przeciw rasizmowi

Rzym, 23. 7. ZAT. Specjalny korespondent ZAT-nej w Rzymie dowiaduje się z kół dorobcze poinformowanych, że Święta Kongregacja Kościoła Katolickiego zwróciła się do zakonu Dominikanów, Jezuitów i Benedyktynów o nadesłanie opinii o problemie rasowym z punktu widzenia nauki chrześcijańskiej. Na podstawie tych opinii ma być w następstwie opracowana encyklika papieska. Encyklika ta ukaże się prawdopodobnie z początkiem jesieni.

Dalsze represje przeciw obcym dziennikarzom we Włoszech

Rzym, 23. 7. ZAT. Ministerstwo prasy i propagandy nie udzieliło bliższych wyjaśnień o nakazie deportacyjnym w stosunku do adwokata dra Kleinerera. Ministerstwo prasy i propagandy oświadczyło, że zakaz ten nie pozostaje w związku z ustawami faszystowskimi. Związek dziennikarzy zagranicznych w Rzymie podjął ma w tej sprawie interwencje.

Poza tym takie same represje mają być zastosowane w stosunku do dwóch innych dziennikarzy we Włoszech. Sprawą tą zainteresowało się amerykańskie ministerstwo spraw zagranicznych w Waszyngtonie.

Parlamentariusze japońscy jeszcze nie wrócili

Tokio, 23. 7. PAT. Agencja Domei donosi z pogranicza sowiecko-mandżurskiego, że dwaj parlamentariusze wysłani dnia 18 b. m. przez władze wojskowe japońsko-mandżurskie do dowódcy sowieckiego oddziału pogranicznego w Nowokijewsku dotychczas nie powrócili, mimo że oczekiwano ich powrotu najpóźniej w ciągu soboty.

Prasa włoska o rasizmie

Rzym 23. 7. ZAT. Dzisiejsza prasa włoska zamieszcza dalsze artykuły utrzymane w tonie antyżydowskim. Znany dziennikarz włoski Gayda zamieszcza artykuł w „Giornale d'Italia“ w którym podkreśla doniosłe znaczenie problemu rasowego dla reżimu faszystowskiego. W artykule nie brak też momentów antyżydowskich.

„Corriere della Sera“ omawia w artykule

wstępnym sprawę rasizmu włoskiego i dochodzi do wniosku, że „nie chodzi o doktrynę, lecz o problem polityczny i praktyczny“. Pismo usiłuje dowieść istnienie rasy włoskiej, która „zachowała swą czystość w ciągu ostatnich tysięcy lat“, mimo inwazji barbarzyńców na obszar Włoch. Co się dotyczy Żydów, pismo dodaje: Fakt, że wśród nas są Żydzi, którzy się jeszcze nie zasymilowali, świadczy o tym, że istnieją głębokie różnice rasowe między Włochami o typie zachodnim a Żydami o typie wschodnim. Cała prasa włoska przemilczała ostatnie przemówienie papieża, potępiające teorię rasową i wybujały nacjonalizm.

Koncesja na rzecz Niemiec

Rzym, 23. 7. ZAT. W miarodajnych kołach politycznych obecny zwrot w polityce

Płaszcz kapielowe
i pyjamy plażowe
w dużym wyborze
JULJUSZ NACHT, Kraków, Stradom 5

NA POSTERUNKU:**NIEMCY,
CZECHOSŁOWACJA
I POLSKA**

(J. D.). KRAKÓW, 24 lipca.

Alarmy wojenne w związku ze sprawą sudecką tracą zwolna na sile. Wzrasta liczba optymistów, którzy wierzą w pokojowe rozwiązanie całego zagadnienia sudeckiego i coraz mniej jest pesymistów, wróżących wojnę europejską z powodu Czechosłowacji. Trzecia Rzesza przekonała się, że z Czechosłowacją pójdzie jej bardzo opornie i że w żadnym wypadku nie może tu liczyć na powtórzenie się scenarii austriackiej. Ci wszyscy zaś, którzy z takim sceptycyzmem odnosili się do możliwości udzielenia przez zjednoczone siły francusko-angielskie zbrojnego poparcia Czechosłowacji na wypadek zaatakowania jej przez Niemcy — mają z każdym dnem coraz więcej sposobności do przekonania się, że ich sceptycyzm jest zgoła niezasadniony. Każde spotkanie francuskich i angielskich mężów stanu poświęcone jest obecnie zagadnieniu obrony Czechosłowacji, każda konferencja dyplomatyczna między przedstawicielami Francji i Anglii oraz Niemiec, ma za główny swój cel rozwiązanie trudnego problemu sudeckiego. I wiele oznak zdaje się wskazywać na to, że kanclerz Hitler i jego doradcy wreszcie zmęczeni są wyszukiwaniem sposobów nagłego zaskoczenia Czechosłowacji, tym bardziej, że czechosłowackim mężom stanu na pewno nie brak sprytu i ostrożności. O zaskoczeniu Czechów przez Niemcy, zdaje się, mowy być nie może. Czesi nie dają się brać na żadne manewry, ani na żadne „uspokojenia“.

Są zawsze przygotowani na atak, spodziewają się go i dlatego nie dadzą się przechytrzyć Hitlerowi. Potrafią oni na pewno odróżnić uczciwość i szczerą dążenie Hitlera do pacyfikacji stosunków czesko-niemieckich od chytrego triku, służącego do uspienia czujności Czechów. W tej postawie Czechosłowacji leży poważna część gwarancji pokoju europejskiego.

Pokojowe zlikwidowanie zatargu czesko-niemieckiego leży, oczywiście, najwyraźniej na linii interesów państwa polskiego, podobnie wreszcie, jak całkowite znormalizowanie stosunków polsko-czeskich. Wydaje się, że i w tej dziedzinie nie wypadnie społeczeństwu zbyt długo czekać na realizację tego upragnionego celu. Główny powód zatargu naszego Ministerstwa Spraw Zagranicznych z Czechosłowacją — położenie mniejszości polskiej na Śląsku Zaolzańskim — starają się Czesi teraz usunąć, zapowiadając spełnienie — na razie — części żądań polskich. Całkowite zaspokojenie słusznych pretensyj mniejszości polskiej w Czechosłowacji umożliwi z jednej strony zbliżenie polityczne polsko-czeskie, a z drugiej strony zaprezentuje licznym państwom narodowościowym w Europie wzór, jak można i należy respektować prawa mniejszości narodowych bez naruszenia swej integralności państwowej i bez szkody dla własnych interesów narodowych. Nowe, korzystniejsze położenie mniejszości polskiej w Czechosłowacji niewątpliwie wzбудzi silną zazdrość u Polaków w Niemczech, którzy mimo daleko idącego zacieśnienia stosunków politycznych polsko-niemieckich chętnie zamieniliby się choćby z obecnym położeniem swych braci w Czechosłowacji.

Trzeba jednak bez osłonek przyznać że istnieje niebezpieczeństwo „zainteresowania się“ Trzeciej Rzeszy naszymi zachodnimi granicami. Obawa ta wystąpi z większą wyrazistością wtedy, gdy Niemcy zostaną zmuszone do odwrócenia swej uwagi od Czechosłowacji. Już teraz daje się zauważyć wybitne pogorszenie się stosunków niemiecko-polskich. Wzrasta nasilenie kampanii prasowej dzienników niemieckich przeciw Polsce i vice versa. Równocześnie coraz śmieiej podnoszą głowy przywódcy mniejszości niemieckiej w Polsce. Obfitymi strumieniami płyną pieniądze z Trzeciej Rzeszy do ośrodków niemieckich w Wielkopolsce i na Pomorzu, coraz żywiej zabierają się Niemcy polscy do roboty politycznej i gospodarczej, coraz odważniej decydują się na wystąpienia antypolskie

Narada w sprawie aprowizacji kraju

Warszawa, 23. 7. (PAT) W dniu 22 b.m. odbył się w ministerstwie rolnictwa i reform rolnych zjazd kierowników oddziałów aprowizacyjnych, zarówno wojewódzkich, jak i miast, liczących ponad 100.000 ludności. Zjazdowi przewodniczył wiceminister M. Wierusz-Kowalski. Zagajając zjazd wiceminister Wierusz-Kowalski podkreślił, że poruczenie spraw aprowizacyjnych ministrowi rolnictwa i reform rolnych zadecydowało nie tylko o zakresie działania i zrębach organizacyjnej służby aprowizacyjnej, ale również o całkowitej zmianie nastawienia tego działu administracji państwowej. Apropowizacja ma być bowiem nie tylko, jak dotychczas, oficjalną reprezentacją spożycia, czy też równoważnikiem wpływów, jakie tak pro-

dukcyja jak i handel reprezentują w życiu gospodarczym, ale stać się ma czynnikiem współtworzącym w dziele rozbudowania i wzmocnienia potencjału gospodarczego kraju, stojąc na straży zabezpieczenia jego całkowitego zapotrzebowania aprowizacyjnego, gdy wymagane będzie największe skupienie i wykorzystanie wszystkich sił narodu. Na zjeździe tym omawiany był plan prac, jakie stają przed służbą aprowizacyjną oraz określono szczegółowo w sposób instrukcyjny metody i środki, a także koszty przy pomocy których prace te mają być realizowane. Wreszcie omawiane były sprawy współpracy służby aprowizacyjnej z samorządami gospodarczym i terytorialnym.

Olbrzymi wzrost wywozu węgla na rynki skandynawskie

Warszawa 23. 7. PAT. Eksport węgla kamiennego w pierwszej połowie lipca wzrósł w porównaniu z przeciętną za połowę czerwca br. o 58 tys. ton, czyli o przeszło 1.6 proc. i wyniósł 557 tys. ton. W związku z większą liczbą dni roboczych przeciętna dzienna wysyłka wzrosła w lipcu w porównaniu z czerwcem w mniejszym stopniu, a mianowicie o 0.5 tys. ton

i wynosiła 43 tys. ton.

Na szczególną uwagę zasługuje olbrzymi wzrost eksportu na rynki skandynawskie, a przede wszystkim do Szwecji i Danii, oraz poważny wzrost eksportu na rynki środkowo-europejskie czyli do Niemiec i b. Austrii. Na podkreślenie zasługuje również dalszy wzrost odbioru węgla bunkrowego.

Angielski przyjaciel Polski w Warszawie

Warszawa, 23. 7. (PAT) Do Polski przybył na dwumiesięczne studia naukowe dr. John Wiliam Rose, profesor uniwersytetu londyńskiego.

Prof. Rose, który, trzeba dodać, doktoryzował się w Krakowie, wyklada historię i literaturę polską w wyższej szkole studiów słowiańskich przy uniwersytecie londyńskim.

Ogłosił on drukiem wiele prac o zagadnieniach polskich. Do najcenniejszych należy jego praca o Górnym Śląsku i o Stanisławie Konarskim.

Dr. EMANUEL STEIN

LEKARZ

powrócił i ordynuje

w chorobach wewnętrznych od 3-5
ul. Sarego 26 parter, tel. 143-30**Konwencja handlowa z Rumunią**

Warszawa 23. 7. PAT. W dniu 22. bm. podpisany został w M. S. Z. drugi protokół dodatkowy do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzeczpospolitą Polską a królestwem Rumunii z dnia 23 czerwca 1930 r.

Protokół podpisali ze strony polskiej p. J. Szembek, podsekretarz stanu w M. S. Z., ze strony rumuńskiej p. R. Fransosovivi, ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Rumunii w Warszawie.

już to propagując bojkot gospodarczy przeciw Polakom, już to judząc w swej prasie, wychodzącej w Polsce przeciw wszystkiemu, co polskie. Ustawicznie się pogarszające stosunki wewnętrzne w Trzeciej Rzeszy, brak żywności i kłopoty z Austrią zmuszają Hitlera do „zweksławiania“ wewnętrznego napięcia politycznego na tor polityki zagranicznej. Obywatel w państwie Hitlera musi ciągle uczestniczyć w jakiejś kampanii przeciw innemu państwu, aby nie interesował się zagadnieniami wewnętrznymi i — jeżeli już zechce się nimi interesować — aby było mu łatwiej wmówić, że cały świat ponosi winę za stosunki w Niemczech, tylko nie reżim hitlerowski. Gwałtowna kampania, prowadzona przez Hitlera przed kilku laty przeciw Rosji sowieckiej w dużej mierze obecnie ustala; każdy bowiem obywatel niemiecki zdaje sobie dobrze sprawę z tego, że wynikiem takiej kampanii nie będzie, bo nie może być, wojna z Rosją. Nb.

Prezydent Lebrun dziękuje władzom za świetny porządek

Paryż 23. 7. PAT. Rada ministrów obradująca pod przewodnictwem prezydenta Lebrun wyraziła uznanie pod adresem władz za świetną organizację i porządek panujący podczas wizyty angielskiej pary królewskiej we Francji. Premier Daladier i min. spraw zagr. Bonnet zdali sprawę z rozmów z lordem Halifaxem, które odbyły się podczas pobytu angielskiej pary królewskiej w Paryżu, poczem min. Bonnet zreferował sytuację międzynarodową. Następnie min. finansów Marchand zreferował sytuację finansową, którą scharakteryzował jako znacznie pomyślniejszą.

Włoch wygrał etap Tour de France

Paryż, 23. 7. PAT. 14-ty etap Tour de France, prowadzący z Digne Briancin na dystansie 210 klm. przyniósł wielką sensację w postaci objęcia prowadzenia przez Włocha Bartali i zepchnięcia dotychczasowego lidera wyścigu Belga Verwaecke na trzecią pozycję.

Etap wygrał Włoch Bartali w czasie 8:49:07. W ogólnej klasyfikacji wyścigu żółtą koszulkę lidera jak zaznaczyliśmy, zdobył Włoch Bartali.

Ogólny jego czas w dotychczasowych etapach wynosi 93:56:22.

2) Clemens — 94:14:07.

3) Verwaecke — 94:17:52.

dor nadzwyczajny i pełnomocny Rumunii w Warszawie.

ostatnio współpraca sowiecko-niemiecka rozwija się znakomicie, zwłaszcza we wspólnej akcji obrony Chińczyków przed Japończykami i we wzajemnych stosunkach handlowych. Kampania w związku z Austrią zakończyła się z jej aneksją i teraz Austria jest tylko prowincją Rzeszy. Kampania przeciw Czechosłowacji, jak już na wstępie pisaliśmy kończy się bez sukcesu dla Niemiec, a obecnie rozpoczyna się zaciekle kampania o Kłajpedę, która to kampania może jednak wywołać tak wielkiego zainteresowania w Niemczech, co np. zagadnienie sudeckie.

Obawiamy się właśnie, aby w najbliższej przyszłości zerem dla propagandy goebbelsowskiej nie stała się Polska. Ze propagandy tej nie utrudni akcja antyżydowska prowadzona przez endecję i O. N. R. — to jest chyba jasne dla każdego trzeźwo myślącego człowieka w Polsce, a jeszcze bardziej może — w Niemczech.

Biuro międzynarodowe dla spraw uchodźców

Londyn, 23. 7. ZAT. W Komitecie międzynarodowym dla spraw uchodźców niemieckich i austriackich, którego pierwsza sesja odbędzie się 1 sierpnia w Londynie Anglię reprezentować będzie lord Winterton i sir Harold Palasret. Komitet ten założy biuro o niewielkiej liczbie urzędników. Na czele biura stanie wybitna osobistość amerykańska.

Dalsze szczegóły katastrofy lotniczej

Czerniowce, 23. 7. PAT. Korespondent PAT dowiaduje się nazwisk osób, które zginęły w katastrofie samolotu Polskich Linii Lotniczych „Lot“.

Są to: obywatel amerykański lotnik-amator dr Caro, szwagier posła bułgarskiego w Warszawie inż. Radi Radew, japoński attache wojskowy w Rumunii płk. sztabu generalnego Waka, czterej obywatele rumuńscy: dr Bodea, dr Nussenbaum, inż. Ternir i kpt. Jonescu, obywatel polski Gnyś, pasażer ze Lwowa p. Waliszewski, woźny z poselstwa z Aten p. Gozdowski, pilot P. L. L. „Lot“ Nartowski oraz trzech członków załogi: pilot Kotarba Władysław, radiooperator Zarzycki Zygmunt i mechanik pokładowy Panek Franciszek.

Dwie żydowskie ofiary katastrofy

Warszawa 23. 7. ZAT. Wśród pasażerów, którzy zginęli w strasznej katastrofie lotniczej, było również dwóch Żydów. Są to dziennikarz amerykański dr. Haro i kupiec z Tel Awiwu Brazdowski.

Dwie katastrofy lotnicze w Czechosłowacji

Praga, 23. 7. PAT. Dziś z rana wydarzyły się dziś w Czechosłowacji 2 katastrofy lotnicze. W pobliżu m. Madonice (Słowacja) zderzyły się podczas lotu grupowego 2 samoloty wojskowe. Jeden samolot spadł, rozbijając się doszczętnie. Jeden oficer lotnik uratował się ze spadochronem, dwaj pozostali ponieśli śmierć.

Drugi wypadek wydarzył się w pobliżu m. Borek, gdzie spadł i stanął w płomieniach samolot wojskowy. Lotnik poniósł śmierć na miejscu.

Rosja wzmaga akcję bezbożniczą

Moskwa 23. 7. PAT. W okresie czasu pomiędzy 15 a 20 lipca odbyła się w Moskwie wszechzwiązkowa narada w sprawie akcji antyreligijnej w narodowościowych republikach i obwodach. Narada ta została zwołana przez centralną radę związku wojujących bezbożników. Wzięli w niej udział przedstawiciele organizacji bezbożniczych Ukrainy, Gruzji, Armenii, Turkmenii, Kirgizji, Białorusi i Kazachstanu oraz całego szeregu republik autonomicznych i obwodów. Poza tym w naradzie brali udział przedstawiciele centralnego komitetu Komsomolu, ludowego komisariatu oświaty republiki rosyjskiej, komisariatu zdrowia i szeregu innych instytucji państwowych. Referat na temat akcji bezbożniczej wygłosił przewodniczący związku wojujących bezbożników Jarosławskij. Uczestnicy narady zastanawiali się nad akcją bezbożniczą wśród Muzułmanów, Żydów i katolików. Powzięto uchwałę o wzmożeniu akcji bezbożniczej.

Niespodzianka na międzynarodowym turnieju tenisowym

Warszawa, 23. 7. (PAT) Międzynarodowy turniej tenisowy w Abbazji wygrał niespodziewanie młodzieńki Włoch Kucel, który w finale pokonał po ciężkiej walce Czecha Cejnara 9:7, 3:6, 3:6, 6:3, 6:1. Warto zaznaczyć, że w półfinale Cejnar wyeliminował Taroniego.

W grze podwójnej włoska para Taroni-Kucel wygrała w finale z parą czeską Cejnar—Pachovsky 6:4, 7:5, 6:2.

W grze mieszanej Czesi ponieśli trzecią porażkę. Mistrzostwo zdobyła para włoska Taroni—Manzutto po zwycięstwie nad parą Cejnar—Frisacco 6:3, 3:0.

Naszemu Przyjacielowi

Dr. ALFREDOWI SCHENKEROWI

z powodu zgonu

bl. p. **OJCA JEGO**

wyrazy głębokiego współczucia składa

Zarząd Fr. i Ki Czekolady

ALFA w Warszawie

Nowy incydent na granicy japońsko-sowieckiej

Tokio, 23. 7. PAT. Agencja Domei donosi o nowym incydencie na granicy sowiecko-mandżurskiej. 60 żołnierzy czerwonej armii, patrolujących rzekę Ussuri na statkach ostrzeliwało 10 cywilnych obywateli mandżurskich, wśród których znajdują się ranni. Incydent ten miał miejsce w odległości 15 km. od m. Tunganczen.

Szerokie uprawnienia marsz. Blüchera

Moskwa, 23. 7. PAT. Prasa sowiecka od pewnego czasu, mniej więcej od 3 tygodni, nazywa marszałka Blüchera dowódcą czerwonoznamiennego frontu daleko-wschodniego, co wskazywałoby, że specjalna armia Dalekiego Wschodu została przemianowana na front daleko-wschodni i że marszałek Blücher otrzymał szerokie uprawnienia, przysługujące dowódcy frontu. Czym została wywołana ta zmiana i jaki jest jej charakter, nie wiadomo, gdyż w sprawie tej nie opublikowano, a prosto od pewnego dnia prasa zaczęła nazywać armię Dalekiego Wschodu frontem daleko-wschodnim.

Czerwona armia dotąd nie zmobilizowana

Tokio, 23. 7. (PAT) Agencja Domei donosi, z Ksinkingu (Mandżukuo), iż czerwona armia na Dalekim Wschodzie nie została dotychczas zmobilizowana pomimo incydentu pod Czangkufang. Wzmocniono jedynie oddziały pograniczne w tym obszarze, zaś jeśli chodzi o patrolowanie granicy od strony sowieckiej, to odbywa się ono nadzwyczaj intensywnie od chwili ucieczki b. szefa G. P. U. w Chabarowsku Samojłowicza-Luszkowa.

Agencja japońska o oficerach sowieckich w Chinach

Tokio 23. 7. PAT. Agencja Domei donosi, że do Chin skierowano ostatnio większą partię oficerów sowieckich, którzy uprzednio cały rok spędzili w Hiszpanii. Oficerowie ci wyjechali z Moskwy z początkiem lipca. Część oficerów sowieckich udała się do Hankou, gdzie zastąpi doradców wojskowych niemieckich, którzy ostatnio opuścili Chiny. Inna grupa, złożona przeważnie z wojskowych komisarzy politycznych, udać się ma do m. Yenana w prowincji Szensi, gdzie został założony uniwersytet komunistyczny. W uczelni tej poza naukami politycznymi główna uwaga będzie zwrócona na taktykę wojny partyzanckiej. Na pierwszy kurs skierowano około 5 tysięcy młodych oficerów spośród chińskich komunistów. Ponadto przewidziane jest przeszkolenie 2 tysięcy studentów i 300 studentek. Yenana ma się stać ośrodkiem propagandy komunistycznej, będąc zarazem stolicą zsovietyzowanego regionu Chin, obejmującego 3 prowincje: Szensi, Kansu i Ninghsia.

Z walk japońsko-chińskich

Tokio, 23. 7. (PAT) Agencja Domei donosi, że wobec decyzji ewakuacji rządu marsz. Czang-Kai-Szeka z Hankou do Czungkingu w prowincji Seczuan, wojska japońskie wznowiły natarcie zarówno w kierunku Hankou, jak na zachodnim odcinku kolei lunghajskiej, gdzie pomiędzy m. Czengczou a m. Tungkuan skoncentrowano około 200 tysięcy doborowych wojsk chińskich. Oddziały te mają za zadanie obronę t.zw. „czerwonej drogi“, łączącej Chiny środkowe z Sowietami i stanowiącej główną arterię komunikacyjną strony chińskiej, przez którą napływają do Chin transporty broni i amunicji z Sowietów. Kierunek na Hankou broniony jest przez źle uzbrojone i wyequipowane oddziały chińskich wojsk prowincjonalnych, co łącznie z decyzją ewakuacji wskazuje, że marsz. Czang-Kai-Szek zrezygnował z obrony Hankou za wszelką cenę. Donoszą poza tym, że zmechanizowane jednostki armii chińskiej są obecnie obsadzone przez żołnierzy sowieckich w chińskich mundurach.

Premier czeski rokuje z Niemcami sudeckimi

Praga, 23. 7. (PAT) Czeskie biuro prasowe komunikuje, że premier Hodža odbył dziś rozmowę z delegacją partii Niemców sudeckich w składzie deputowanego dr. Kundta i dr.

Roscha. Rozmowa dotyczyła programu rokowań pomiędzy rządem a partią Niemców sudeckich.

PRZEGLĄD PRASY

...pereat Paderewski...

Nieraz czyta się żale i utyskiwania z powodu obniżenia się poziomu kultury politycznej w Polsce. Metody walki politycznej przypominają niekiedy osławiony system meksykański, a polemika prasowa to przeważnie zbiór oszczerstw i insynuacji, przyczem najchętniej używanym argumentem jest „zrywanie“ przeciwnika i pogrążanie go bez reszty. Metoda ta nie liczy się ani z nazwiskiem, ani z zasługami, ale potępia i zwalcza, dążąc do całkowitego zniszczenia przeciwnika. Nieraz chodzi o przeciwnika, który jeszcze niedawno był czołową postacią polityczną jakiegoś obozu, ale to nie powstrzymuje reprezentantów tegoż obozu od oszczerstw i walki bez pardonu.

Cytowaliśmy niedawno wyimek z pamiętnika Paderewskiego, który pod przysięgą stwierdził, że nigdy nie dawał pieniędzy na żadne pismo antyżydowskie i że nigdy nie popierał bojkotu antyżydowskiego w Polsce. I oto teraz jego dawni towarzysze partyjni zdzierają z Paderewskiego za ten dokument wszystkie zasługi, oczerniają go i czynią zarzuty, że stał na usługach „obcych“. Endeckie „Słowo Narodowe“ tak pisze o Paderewskim:

Można współczuć z Paderewskim, który dla uratowania swej kariery artystycznej widział się zmuszonym podpisać ten straszny cyrograf. Niewątpliwie jego duma cierpiała wtedy bardziej niż cierpi nasza duma wobec faktu, że przyszły delegat w Wersalu, przyszły jej premier i długoletni ambasador polskiej sztuki wobec zagranicy złożył Żydom tę poniżającą przysięgę.

Ileż pouczających refleksyj wywołuje krótkie pod przysięgą (!) złożone oświadczenie Paderewskiego.

Pomyślny dalej... Człowiek, który złożył takie zobowiązanie, reprezentował potem Polskę w Wersalu, gdzie miał Żydom za kontrpartnery... Człowiek, uratowany przez Wilsona, walczył w r. 1919 z tymże Wilsonem o granice Polski. Przedłożono mu traktat o ochronie mniejszości, opracowany przez amerykańskich i angielskich Żydom. Paderewski, który poznał na sobie potęgę żydostwa i na którym wymuszono ową kalifornijską przysięgę, nie był człowiekiem, któryby mógł prowadzić walkę przeciw temu traktatowi. Przecież ogłoszenie dokumentu z Hot Springs skompromitowałoby go na Konferencji Pokojowej i w Polsce. Przecież takie dokumenty wiążą moralnie zobowiązują, ciągną się za człowiekiem jak kajdany...

Nie mamy zamiaru bronić Paderewskiego, bo Paderewski nie potrzebuje naszej ani niczyjej obrony. Nie chcemy też polemizować z tego rodzaju wywodami. Interesująca i znamienita jest w tym wszystkim metoda walki. Wystarczy, że w jednym punkcie ktoś nie zgadza się z linią partyjną, a już trzeba go zniszczyć, wyrzucić poza nawias, rzucić na niego kłutwę. Choćby to był wielki Paderewski, choćby to był człowiek, który przecież dla Polski wiele ofiarował, choćby to był zasłużony i wielki Polak, któremu rozmaite wielkości partyjne do pięt na wet nie dorosły. Zasada: fiat programma, pereat mundus, to wyraz upadku kultury politycznej. Ale zasada: fiat programma, pereat... Paderewski to humorystyczny przyczynek do dziejów upadku tej kultury.

Konsekwencje polityczne

Prasa wciąż jeszcze ogłasza liczne wiadomości o bilansie wizyty królewskiej w Paryżu i o jej konsekwencjach politycznych. „Nowa Rzeczpospolita“ tak streszcza głosy prasy zagranicznej:

Konsekwencje polityczne wizyty angielskiej odbijają się już głośnym echem w świecie: w Rumunii, Grecji, Jugosławii, Ameryce itd. Dowiadują się, że mają zaufania króla Karola b. premier Tatarescu udaje się w przyszłym miesiącu do Moskwy. (Wiadomość ta jest dla Polski specjalnie... interesująca).

„New York Times“ pisze, że nie ma takiej mocy na świecie, która mogłaby przeciwstawić się połączonym siłom anglo-francuskim. Prasa włoska poświęca uroczystościom paryskim aż... 60 wierszy komunikatu agencji u-

zędowej. To jest także bardzo wymowne. Najwymowniejszym wszak objawem jest niewątpliwie krach na giełdzie berlińskiej. Panika — jak się wyraża redaktor finansowy „Journal des Debats“. — Panikę tę wywołały wieści o doszczętnym wyczerpaniu środków obrotowych oraz surowców w przemyśle niemieckim, który oświadczył, że nie jest w stanie konkurować nadal z gigantycznym tempem zbrojeń francusko-angielskich.

Oficjalna prasa polska milczy o konsekwencjach politycznych wizyty paryskiej, jakby ich nie było

Pod znakiem wyborów

„Kurier Polski“ zwraca uwagę na ożywioną działalność starych i nowych stronnictw politycznych i oświetla ją następująco:

Bo oto nad krajem zawisły wybory. Co prawda na razie tylko samorządowe, ale przecież wybory. Społeczeństwo ma wrócić do roli współgospodarza, rząd składa przyrzeczenia, że w gromadach, gminach, powiatach i miastach przeprowadzi wybory czyste i uczciwe.

Kraj zamierza zatem stanąć do tych wyborów, które zaczną się podobno już w połowie października br., a zakończą się gdzieś w roku przyszłym. Na pierwszy ogień pójdą gromady i gminy, a więc wieś, najważniejszy bodaj czynnik w naszym życiu.

Warszawa, Łódź i inne miasta pójdą do wyborów dopiero w pierwszych dniach grudnia, lecz nastroj przedwyborczy naprawdę już

U OSOB W WIEKU ŚREDNIM I STARSZYM codziennie po szklanki naturalnej wody górskiej FRANOISZKA JOZEFA ułatwia wypróżnienie, dobre trawienie, spokojny sen i potęguje w osłabiającym stopniu czynność komórek mózgowych. Zapytajcie się Waszego lekarza.

Jak mobilizuje Henlein?

Praga, 23. 7. Co pewien czas rozlegają się alarmy o mobilizacji armii czechosłowackiej czy niemieckiej, dementowane następnie przez oficjalne koła. Wśród tych pogłosek na ogół uchodzi uwagi istotną mobilizacja, która ma miejsce na zapalnym pograniczu czechosłowackim, a mianowicie mobilizacji oddziałów henleinowskich t.zw. „F.S.-Ordnerdienst“ (Ochotnicza służba porządkowa Niemców Sudeckich). Organizacja tych oddziałów jest wzorowana całkowicie na oddziałach szturmowych (SA) Trzeciej Rzeszy. Kandydat do oddziału staje do poboru, który przeprowadzają lekarze. Otrzymuje on jedną z trzech kategorii — A do służby z bronią w rękę, B — do oddziałów sportowych, aby po dalszym przeszkoleniu przejść do kategorii A, oraz C — do służby pomocniczej. Po sklasyfikowaniu następuje przydział służbowy. Grupa A jest uzbrojona w rewolwe-

dzisiaj panuje, wprowadzie jeszcze nie wśród ludności Warszawy, ale na stołecznym ratuszu. Tam już jest widoczna przedwyborcza krętanina.

Wybory samorządowe uważane są przez koła polityczne całkiem słusznie za jeden z przejawów tych dalekowzrocznych przygotowań, które uformować mają wydarzenia doniosłe, związane z datą: Rok 1940.

Tak zatem już tej jesieni czekają nas poza wyborami ważne zdarzenia polityczne, ciekawe przemiany, szeregowanie ugrupowań, poszukiwanie kontaktów i przyjaźni.

Jedno jest pewne: Polsce nie grozi już więcej faszystowski „przełom“, zjawa państwa totalnego została usunięta w cień, na widownię polityczną, zajmowaną, niestety, często przez mafie, zakonspirowane zespoły i krzykliwe grupki, wkraczać zacznie prawdziwe społeczeństwo.

Czyżby jesień stała się przedwiośnią? W naszym klimacie politycznym i to jest możliwe.

Co ma wisieć...

„Polonia“ donosi, wyratowano tam z Bałtyku jakiegoś rozpaczliwie wołającego o pomoc mężczyznę:

„Jak się okazuje, niefortunnym pływakiem był... przywódca gdańskich hitlerowców „Führer“ Forster, który po gorących dniach wizyty w Londynie zapragnął ochłodzić się w falach Bałtyku. Gdyby nie przypadkowy widz, nasz informator, który pierwszy usłyszał wołanie o ratunek i zaalarmował poplajających piwo towarzyszy „Führera“, p. Forster niewątpliwie poszedłby na dno.

Prasa narodowo-socjalistyczna przemilczała dyskretnie fatalny wypadek „gauleitera“ Forstera, który mógłby wywołać przykre komentarze. Mimo to wieść o wypadku „wodza“ dotarła wszędzie i starzy przewoźnicy gdańscy na Moltawie, którzy pamiętają p. Forstera jak swego niedawnego kolegę po fachu, uśmiechając się, mówią, że: „co ma wisieć — nie utonie“. Jest to oczywiście twierdzenie zbyt żłośliwe.“

(57)

ry automatyczne i całkowicie wyekwipowana w rynsztunek połowy. Z chwilą zmierzchu wieczornego zapełniają się henleinowskie placce sportowe ćwiczącymi oddziałami. Musztra, gry sportowe, treningi. Podćwiczone oddziały rozpoczynają ćwiczenia w terenie, trwające czasami do białego ranka. Ćwiczeniami kierują instruktorzy szkoleni w Niemczech. Ćwiczą oddziałami od 10—14 ludzi. Odbywają się również manewry „dywizyj“ w liczbie 16 tys. ludzi. Osobno ćwiczą zorganizowane specjalnie oddziały łączności, służby sanitarnej, wywiadowczej, i policji porządkowej oraz oddziały zmotoryzowane. Czechosłowacka ludność pogranicza utrzymuje, że część tych oddziałów stale przekracza granicę i udaje się do Niemiec, gdzie podobno tworzy się Legion Niemców Sudeckich.

Sowiecki „Bezbożnik“ walczy z duchowieństwem żydowskim

Ryga, 23. 7. ŻAT. Antyreligijny organ sowiecki „Bezbożnik“ donosi w ostatnim numerze, że w ostatnich dwóch latach znacznie ożywiła się kontrrewolucyjna akcja duchowieństwa żydowskiego, rabinów i ich adherentów“. Pismo zamieszcza wykaz wykroczeń, popełnionych rzekomo przez duchownych żydowskich na Białorusi. Tak np. rabin Kopilasznikow i jego pomocnicy Mindlin i Natapow mieli grozić pobiciem członkom związku zawodowego w miasteczku Klimowice, jeżeli będą oni jedli chleb w święta Pesach. „Bezbożnik“ donosi dalej, że w Bobrujsku założono w r. 1937 „Towarzystwo dla zapewnienia Żydom dostępu do rajju“. Na członków tego towarzystwa miano przyjmować tylko osoby, które zobowiązały się płacić składkę w wysokości od trzech rubli miesięcznie. „Bezbożnik“ oskarża duchownych żydowskich, że sabotują oni rozwój gospodarki

kolchozów. W miasteczku Czedzine — donosi pismo — na czele gminy żydowskiej stoją trzej rabini i rzeźak rytualny. Ci trzej Żydzi — zdaniem „Bezbożnika“ — „uprawiali karygodną działalność w czasie wyborów do Najwyższej Rady Z. S. R. R. i do Rady Białorusi“.

— 00 —

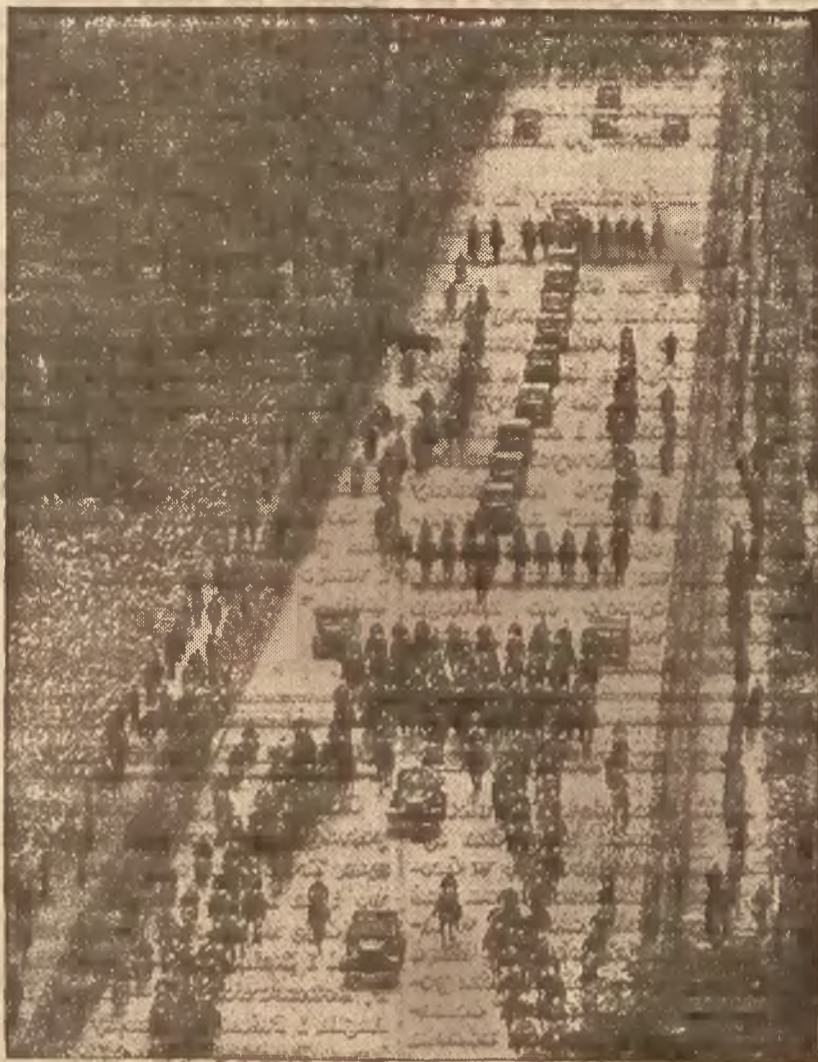
Prof. Reichenbach objął katedrę w Stanach Zjednoczonych

Stambuł 23. 7. ŻAT Prof. Reichenbach, który po powrocie hitlerowskim opuścił Niemcy wykładał ostatnio na uniwersytecie w Stambule, wyjechał do Michigan (USA.), gdzie objął w miejscowym uniwersytecie katedrę filozofii. Prof. Reichenbacha zęgnął delegację wszystkich uniwersytetów tureckich, studenci i profesorowie uniwersytetu w Stambule. Władze tureckie proponowały prof. Reichenbachowi, by pozostał jeszcze 3 lata w Turcji, lecz profesor postanowił wyjechać do Ameryki.

GDY OCZY CAŁEGO ŚWIATA ZWRÓCONE SĄ NA PARYŻ...

(Korespondencja własna „Nowego Dziennika”)

PARYŻ, w lipcu.

Orszak królewski na jednej z ulic Paryża.

I.

Od czego zacząć nasz dzisiejszy artykuł? Od opisów, które na pewno nie oddadzą rzeczywistości w całej pełni blasku, entuzjazmu przepychu? Czy od rozważań politycznych, pełnych niedomówień, choć zarazem pełnych także niedwuznacznej wymowy? Rozmowa lorda Halifaxa z ministrami Daladier i Bonnet w gabinecie tego ostatniego trwała wczoraj dwie godziny. Rozmowa ściśle poufna: ten szczegół wystarczy na wyrażenie całej jej wagi. Wystarczy na tym miejscu przypomnieć, że ilekroć w ciągu wieków ostatnich Francja i Anglia nie szły ramię przy ramieniu — wybuchła wojna. Tak działo się nawet w roku 1914, na to zanosilo się jeszcze przed paroma miesiącami. Entuzjazm zjednoczonych społeczeństw francuskiego i angielskiego, najlepiej jeszcze raz dowodzi doniosłości podróży angielskiej do Paryża. Hitler postać wprowadzić pospiesznie swego zaufanego kapitana Wiedemanna do Londynu. Sądził, że uda mu się zaszachować zbliżenie francusko - angielskie nowymi obietnicami. Dowodził, że nie zamierza Sudetów zabierać siłą... Tylko drogą pokojową... Ze ubolewaniem oziębieniem angielsko - niemieckim... Ze ma nadzieję... Zapomniał jednak, że jego obietnice już dawno straciły na wartości, i że

zajęcie Austrii też odbyło się właściwie drogą „pokojową”, i że Anglia już raz idąc na drogę zbliżenia z Francją, zbliżenia tego nie cofnie, nie wyrzekając się współpracy z innymi państwami, jak to wynikało z toastów króla Jerzego i prezydenta Republiki Francuskiej: zbliżenie nie jest bilateralne, lecz otwarte dla stron.

Do tych stron należą też Włochy. Mussolini zbyt długo prowadził swą dwustronną grę szantażową. Zbyt długo zwlekał z załatwieniem układu z Anglią, oraz z układem mającym nastąpić między Francją i Włochami, mimo najlepszej woli ze strony rządu francuskiego: Obecnie już za późno: jest zupełnie prawdopodobnym, że Anglia nie zgodzi się na podpisanie swego traktatu z Włochami i nie udzieli pomocy finansowej tak przez Włochy oczekiwanej, dopóki Włochy nie zbliżą się do Francji: Wtedy pomówimy o osi niemiecko - włoskiej...

Nadwężenie tej osi odczuwa już giełda berlińska, która drży mimo wysiłków i presji hitleryzmu. Od wczoraj zapanowała tam panika. Akcje ciężkiego przemysłu niemieckiego, zwłaszcza westfalsko - nadreńskiego, spadły o blisko 6 proc. Prasa hitlerowska bez trudu wytłumaczyła to zdarzenie: to intrygi Żydów...

II.

Piszemy w trzecim dniu pobytu pary królewskiej w Paryżu. Każda chwila pobytu króla angielskiego we Francji pogłębia tylko wzruszenie i sympatie wzajemne.

— Królowa oczarowała Paryż!

Można jednak też zanotować twierdzenie odwrotne:

— Paryż oczarował królową! I króla.

OPONY
ROWEROWESEMPERIT
CORD
EXTRA

W ramach sztywnego protokołu było mniej więcej na tysiąc drobnotek, wzruszających swą prostotą. Już wysiadając z pociągu królewskiego na dworcu w Lasku Bulońskim, królowa miała łzy w oczach ze wzruszenia na widok wspaniałości dekoracji i postawy tłumów i wojska. Rozmawiałem właśnie z pewną osobistością, która była w Rzymie w dniu przyjazdu Hitlera. Jak pamiętamy z opisów przyjęcie było wspaniałe, Rzym cały zamieniono w wielką bramę triumfalną... Otóż Paryż z lekkimi dekoracjami wydaje się nasze mu rozmówcy wspaniałą, podczas gdy Rzym wyglądał pospolicie, przygniatał, lecz nie mógł podobać się. Dwa style — dwie umysłowości

Podobnie „rozmowy” rzymsko - niemieckie pełne były brutalnych akcentów, właściwych dyktaturze. Są to dwa różne sposoby wyrażania się: albo ogłuszać rozmówcę i łamać wszystko dookoła, albo mówić po cichu, dla siebie, ale tak, że wszyscy muszą słyszeć i rozumieć. Tak postępują demokracje. Dwa style — dwie umysłowości...

Uderzało ludność, że wszystkie posterunki powierzono wojskom kolonialnym, specjalnie w tym celu sprowadzonym do Europy. Żuawicy stanowili eskortę honorową króla w jego pomieszczeniach paryskich. Dlaczego? Okazuje się, że było to wspomnienie podróży Edwarda VII do Paryża w 1903 roku: wojska te, wspomnienie walk za Drugiego Cesarstwa wysoce wzruszyły ówczesnego króla angielskiego. Historia powtarza się...

Wśród innych drobnych „atencji” francuskich wymieńmy taki charakterystyczny dla Francuzów szczegółik: szampan, jakim zakończono obiad dzisiejszy w Galerii Lustranej w Wersalu, był z 1895 roku, roku urodzenia króla i królowej...

III.

W Wersalu w czasie defilady poprzedzającej ów obiad, nasunęło się nam wiele refleksyj. Siedząc na trybunie akurat naprzeciw trybuny królewskiej, mieliśmy możliwość zdać sobie sprawę z wrażenia, jakie defilada ta wywarła nie tylko na gościach angielskich, ale i na osobistościach francuskich. Wielu miało łzy w oczach. Od tej chwili hasłem powszechnym we Francji i w Anglii będzie świadomość potęgi obu państw zjednoczonych, a liczących łącznie ludność 600-milionową, wyzywającą się w ustroju demokratycznym.

Nie bez powodu wojskom kolonialnym francuskim dano w defiladzie tak wielkie miejsce. Nie bez powodu tłumy najentuzjastyczniej oklaskiwały właśnie spahisów algierskich i marokańskich, pułki Senegalczyków, pułki piechoty kolonialnej. W szeregach tych dumnie noszących broń, gotową bronić Francji, pokoju i demokracji przed najazdem

KUPON ZNIŻKOWY DO KIN
ADRIA — ATLANTIC

Ważny 24 lipca. — Wyciąg i przebieżkę do wymiars.
w Kolekturze Zw. Inwalidów Grodzka 59
w Perfumerii N. Meersanda św. Marka 20
lub w Adm. „N. Dziennika” Orzeszkowej 7.

rozpętanych sił barbarzyńskich — uderzała mieszanina twarzy białych, czarnych i żółtych. Równość! Policzek dla rasistowskich majaczeń, dziwactw i sadyzmów! Oto oficerowie czarni i żółci, oto orkiestra złożona wyłącznie z czarnoskórych, orkiestra zorganizowana po europejsku. Tłum oklaskuje i wykrzykuje. Oto najbardziej chyba charakterystyczny moment tej defilady.

IV.

Konkluzja tej defilady i organizacji tych niezapomnianych dni historycznych: jedność wielkiej Francji i potęga.

Tyle wrogowie Francji kpili z rozluźnienia dyscypliny we Francji z powodu rządów Frontu Ludowego! Dowodzone, że armia francuska nie istnieje! Wystarczyło widzieć wielką rewję w Wersalu, by zrozumieć, jak bardzo potężna i zespolona jest Francja w rzeczach wielkich mimo przeróżnych tarć wewnętrznych. Całokształt uroczystości cechowała doskonałość organizacji, dowodząc najwyższej żywotności, smaku i rozkwitu Francji we wszystkich dziedzinach.

Panegiryk na cześć Francji? Nie! Radosne stwierdzenie prawdy, od której zależy pokój świata, zwłaszcza po zadecydowaniu współpracy francusko - angielskiej! Francja pogardzana przez Niemców w 1914 roku, obroniła się jakoś. Nie uległa też zalewowi komunistycznemu, choć kruki już krakały przedwcześnie na grobie zniszczonej jakoby Republiki.

Dr T. LEDNER

„Cafe Dachau“

Taka kawiarnia istnieje obecnie w Wiedniu. We Wiedniu, tym mieście pieśni i „Gemütlichkeit“, gdzie starano się zawsze łączyć rozrywkę i wypoczynek z kulturą, gdzie kawiarnie nosiły nazwy Mozarta i Beethovena, nosi teraz lokal kawiarniany jawnie cyniczny i sadystyczny nazwę najokropniejszego z obozów koncentracyjnych. „Cafe Dachau“ stała się punktem zbornym wysoko kwalifikowanych dręczycieli, zaawansowanych i początkujących smarkaczy, którzy przy czarnej rozkoszują się wyobrażeniem obrazów tortur, na jakie narażeni są internowani w Dachau, tej największej hańbie naszego wieku. Zaiste krwią ociekająca tragifarsa.

(s)

NA MARGINESIE

Gdy się w Rosji nie zachwycają Dostojewskim i Tolstojem...

Jak widać z prasy rosyjskiej, losy byłego sowieckiego komisarza oświaty Bubnowa są już przypięczone. Bubnow jest starym bolszewikiem z „gwardii Lenina“, o bogatej przeszłości rewolucyjnej. Należał do pierwszego „politbiura“, które zorganizowało i kierowało rewolucją październikową, był też jednym z 24 członków centralnego komitetu partii bolszewickiej w r. 1917. Na stanowisku komisarza oświaty pozostawał przez kilka lat. Jego następczynią była wdowa po Leninie Nadieżda Krupskaja.

Przed rokiem został nagłe złożony ze swego urzędu. Następcą jego został już członek „gwardii Stalina“ niejaki Tortin. Długo nie wiadano, czym ściągnął na siebie niełaskę Stalina, prócz tego, że należał do starej gwardii Lenina. Teraz dopiero dowiadujemy się że jest szkodnikiem i wrogiem ludu, a na dowód przytacza się okoliczność, że w swym komisariacie otoczył się starymi i starszymi, którzy nie rozumieli ducha nowych czasów. Czy do tych starszuch zaliczyć też należy wdowę Lenina, tego z „Izwestii“ nie dowiadujemy się, bo o niej w ogóle nie ma mowy. Bubnow siedzi obecnie we więzieniu, będzie siedział tak długo, aż dojrzeje do nowego procesu politycznego, a wdowę po Leninie pomija się dyskretnie milczeniem...

Cóż więc zarzuca się staremu przyjacielowi Lenina? Oto oskarża się go, że uczniowie szkół sowieckich nie studiowali Dostojewskiego i dlatego nie mogą należycie ocenić tego wielkiego pisarza rosyjskiego. Bubnow zgrzeszył też wobec Tolstoja, albowiem nie wprowadził do programu szkolnego „Pokoju i wojny“, chociaż treścią tej potężnej epopei jest walka, jaką lud rosyjski prowadził o wolność i niezależność. Nic to nie przeszkadza, że do niedawna, t.j. aż do urodzin nowego patriotyzmu sowieckiego, widziano w Dostojewskim pisarza arcyreakcyjnego, a w Tolstoju obrońcę feudalnych interesów obszarników. Teraz twórca „Biesów“, który jak wiadomo był nie tylko genialnym pisarzem, lecz też propagatorem nacjonalistycznego panslawizmu, przeciwstawianego fanatycznie „zwyródniałej“ Europie zachodniej, stał się nagle w Rosji Stalina znowu modny. Bubnow był zbyt konserwatywny i zaściankowy w tradycjach kultury rewolucji, dlatego nie mógł nadażyć i zorientować się w czas, jaki znowu wiatr wieje w Sowietach. Za ten swój upór będzie się musiał publicznie przyznać do swych grzechów i wziąć na siebie odium „szkodnika i wroga ludu...“

MOASSI

W Grecji nie ma antysemityzmu

Saloniki, 23. 7. ZAT. Omawiając dwuletnie doświadczenie rządu Metaxasa stwierdza żydowskie czasopismo „El-Messajero“, że w Grecji nie odczuwa się wcale antysemityzmu. Już od wielu lat ludność żydowska nie żyła w takiej przyjaźni z Grekami, jak obecnie. Rząd stoi na stanowisku, że Żydzi są elementem pokojowym i postępowym. „El-Messajero“ domaga się od ludności żydowskiej wzięcia udziału w uroczystościach z okazji dwulecia rządów premiera Metaxasa, które odbędą się w dniu 4 sierpnia.

NADESLANE CZASOPISMA

Ukaż się piąty numer dwutygodnika „Cofim“, poświęconego sprawom żydowskim i syjonistycznym. Treść piątego numeru, zredagowana jest żywo i na bardzo aktualne tematy. Między innymi znajdują się następujące artykuły: Dr. E. Tisch — Herzl i Bialik, Jot — Znamienne tło, L. H. — Dr. F. Rottenstreich, XY — Ch. N. Bialik, Scrutator — Anglia i Palestyna, Rzeczy śmieszne, dziwne i ciekawe, Przegląd prasy. „Cofim“ jest do nabycia w kioskach gazetowych, Adres Redakcji i administracji: Kraków, ul. Grodzka 71.

91)

— Bo kto śmie tknąć naszej największej świętości — armii, — ten zasłużył na szubienicę.

Świadomość siły i władzy biła z każdego odruchu Claussa, z jego głosu, wyrazu oczu, wielkopańskiego facon d'être. Winfried został porwany potęgą indywidualności olbrzymiego generała. I cóż to ma za znaczenie, jeśli ten człowiek w pewnych szczegółach różni się od Winfrieda? Nie warto nawet zastanawiać się nad tym, bo dopiero teraz odczuł młody oficer, ile cza u jest w tym sam na sam z Claussem, jaką satysfakcję może stanowić prywatna z nim pogawędka. Wiedział teraz — o wiedział — co napisze wujowi w odpowiedzi.

— Druga kwestia, którą pragnęłam zreferować panu generałowi, jest raczej technicznej natury. Komunikacja na linii Kowno — Kijów — Odessa szwankuje bardzo, zwłaszcza jeśli o czas chodzi. Czy nie dałoby się wprowadzić codziennej komunikacji lotniczej?

Clauss zatrzymał konia, spoglądając badawczo w oczy Winfrieda. Niezbyt łatwo było znieść przeszrywający wzrok generała.

— Mam nadzieję, że nie stroi pan sobie ze mnie żartów — powiedział półgłosem. — Czy pan naprawdę nie wie, ile nam ci panowie zostawili maszyn? I to jakich maszyn?

Były to pytania raczej zbędne, bo Winfried poinformowany był doskonale o prywatnej wojnie, jaką pod pretekstem potrzeb frontu zachodniego prowadziło Naczelne Dowództwo z generalicją na Wschodzie, gdzie ostatnimi czasy coraz bardziej dawał się odczuć brak nowoczesnego sprzętu wojennego, wszystko bowiem pchano na Zachód. Co prawda i tam zaledwie sześćdziesiąt eskadr musiało walczyć z coraz większą przewagą nieprzyjacielską. Nikt tego zresztą i na Wschodzie nie podawał w wątpliwość. Toteż Winfried jął usprawiedliwiać się ze swoich „nieprzemyślanych wniosków. Kto jednak powiedział już“ A, musi powiedzieć i B. Bez rozbudowania sieci lotnisk i zwiększenia ilości apa-

ratów utrzymanie należytej komunikacji z Ukrainą staje się nader problematyczne. — Tym bardziej że starcie z czerwonymi jest prawie nieuniknione. I nawet Naczelne dowództwo nie może nie uznać słuszności tych przewidywań.

— Wiem z góry — mruknął pośpiesznie Clauss — że zanim jeszcze mój raport w tych sprawach dotrze do pierwszego kółka tej maszyny biurokratycznej, na marginesie arkusza kancelaryjnego znajdzie się niewidzialny dopisek „Nie“. Albo też wynajdą w Adlershofie czy innej dziurze stare graty, ich zdaniem w sam raz odpowiednie dla naszych potrzeb. Czy raczej J. K. W. nie powinien zwrócić się bezpośrednio z listem do feldmarszałka? Staruszek uczyni to jednak nader niechętnie — zastanawiał się na głos generał.

Konie tańczyły w miejscu, obrywając gorliwie gałęzie najbliższych drzew i miażdżąc zębami te wątpliwej jakości przysmaki. Z drugiej strony Niemna rozległ się strzał armatni, sygnalizujący południe.

Okazało się wszakże, że Winfried nie zmarnował czasu, spędzonego w Wilnie: pogawędka z majorem-pilotem wydała owoce.

— A czy by nie było możliwe — podjął na nowo — aby Dykcja Poczty Polowej wystąpiła o zorganizowanie lotniczego połączenia pocztowego na linii Wilno—Kijów—Odessa?

I Winfried rzeczowo, choć z lekkim uśmiechem począł rozwijać to, co zachował w pamięci z wywodów starego lotnika. Było więc i o odłączeniu Rosji od pól naftowych Baku i Tyflisu, do czego zorganizowanie rzekomej linii pocztowej stanowiłoby znakomity pretekst, było również o nadaniu całej imprezie możliwie niewinnych pozorów, by przedwcześnie nie obudzić podejrzliwości sowieckiego moskiewskiego.

Generał słuchał uważnie raportu kapitana, śmiejąc się na całe gardło. W pewnej chwili wyciągnął potężne ramię i położył rękę na ramieniu Winfrieda, udzielając mu niejako błogosławieństwa.

ARNOLD ZWEIG

INTRONIZACJA
POWIEŚĆZ upoważnienia autora
przełożył

Alfred Liefeld

DR ALFRED NOSSIG

EVIAN -- PRÓBA BILANSU

Dziwnym istotnie był los tej konferencji w Evian. Zwołana przez szefa najpotężniejszego w świecie mocarstwa, odbywająca się z udziałem 32 państw, których przedstawiciele dowiedli dużo dobrej woli, zakończona rezultatem pozytywnym i trwałym, aczkolwiek nie wystarczającym jeszcze dla rozwiązania wielkiego zagadnienia, nie znalazła ona dotychczas — o ile stwierdzić mogłem — po żadnej stronie oceny, któraby się jej należała. Taki był stan rzeczy, że zarówno przeciwnicy, jak i zwolennicy niezwykłych tych obrad byli poniekąd zainteresowani raczej w pomniejszeniu aniżeli w uświetnianiu tego, co osiągnęły.

Prasa nieprzychylna Żydom z niemiecką na czele przedstawiała Evian jako dowód, że świat uważa Żydów za zło powszechne, którym zająć się należy; a zarazem krytykowała tę konferencję jako jeden ze zwykłych, niedołącznych wysiłków humanitarnych. Prasa żydowska oświetlała Evian słusznie jako manifestację oburzenia świata cywilizowanego wobec prześladowań antysemickich, lecz przeważnie również odmawiała jej doniosłości praktycznej, a nawet mówiła o fiasku. Gdyby Evian był sukcesem, mogłoby to zachęcić pewne koła do wymuszenia dalszych akcji ratunkowych na rzecz innych skupisk żydowskich.

Zdaje mi się jednak, że czas powiedzieć o konferencji eviańskiej całą prawdę. Nie będzie to z pewnością woda na młyn zwolenników rasizmu i totalizmu.

Ważny Evian przede wszystkim ze strony „konkretnej”, jako wentyl dla najpilniejszego obecnie odłamu emigracji żydowskiej: emigracji z Niemiec i z Austrii. Zapewne, że ujawnione dotychczas „kontyngenty”, na których przyjęcie zgodziły się pewne państwa, musiały rozczarować. Lecz nie powinno się przeczać szeregu okoliczności. Bądź co bądź Evian oznacza bardzo znaczny postęp w zakresie organizacji emigracji żydowskiej. Po raz pierwszy obok humanitarnych stowarzyszeń żydowskich rządy zajęły się sprawą tą w sposób tak poważny, tworząc stałą między

państwową dla niej instytucję. Po raz pierwszy nie figurowała ona jako trzydziesty punkt w programie obrad ogólnych, lecz poświęcono jej osobną konferencję trwającą pełny tydzień.

Jeżeli niektóre państwa nie mogły jeszcze sprecyzować kontyngentu, to nie należy uważać tego za objaw niepomyślny. W każdym razie krąg krajów, gotowych do przyjęcia emigrantów rozszerzył się. Lord Winterton którego tak się obawiano, zapowiedział pozytywnie podział Palestyny, w czym mieści się proklamacja Państwa Żydowskiego, które samo będzie stanowiło o liczebności imigracji. W toku obrad, pod wpływem dobrej woli z tyłu stron się objawiającej, zdobyto dwa ustępstwa bardzo poważnej natury: zniewolono Niemcy do deklaracji, że pozwolą emigrantom na wywóz części ich majątków, a Anglia otworzyła wrota Keny. Jeżeli więc nowa instytucja pod egidą Roosevelta będzie dalej czynna, są widoki i na dalsze koncesje. A jeżeli konferencja oświadczyła, że w tym stadium cała akcja ogranicza się wyłącznie do niesienia pomocy Żydom niemieckim, to ma to tę dobrą stronę, że nie prowokuje się naporu emigracji zbyt wielkiej, której by nie można było poddać. Nie należy więc lekceważyć rezultatów konkretnych.

Evian miał jednak i inne znaczenie, z punktu widzenia historycznego donioślejsze, aniżeli ta pomoc praktyczna. Znaczenie w dwóch kierunkach: w odniesieniu do sytuacji Żydów i do ogólnie - politycznej sytuacji światowej.

Możnaby tę konferencję porównać do jakiejś wysokiej wieży, z której szczytu otwierają się dalekie horyzonty, perspektywy przyszłości. Dziejopis żydostwa od zdarzenia tego datować będzie nowy okres w ustosunkowaniu się świata do nas. Dotychczas antyżydowska propaganda nazizmu mogła się rozwijać z pozorami powodzenia, wobec którego izolowane protesty tej lub owej osobistości czy grupy nie miały zbyt wielkiego znaczenia. Evian zaś stanowi przełom. Tu zmanifestowana została zjednoczona opinia całego czło-

MOŻLIWOŚCI EXPORTU

do ARGENTYNY I URUGWAYU

Pierwszorządny zastępca z branży tekstylnej w Buenos Aires i Montevideo poszukuje zastępstw poważnych polskich fabryk, nastawionych na eksport. Świetne referencje, ewent. osobiste porozumienie się. Zgłoszenia: Kraków, Skrytka pocztowa 233. 5181k

wieczności kulturalnego, nie tylko w sensie energicznego potępienia nieludzkich prześladowań Żydów, ale też w sensie wystawienia narodowi żydowskiemu najchłodniejszego świadectwa jako czynnikowi umysłowego i moralnego postępu. Mam to przekonanie, że Evian był pierwszym etapem wielkiej, historycznej rehabilitacji żydostwa, która poparta powstaniem i rozwijaniem się Państwa Żydowskiego, zapewni nam zaszczytną pozycję w szeregach cywilizowanych narodów i pełne jego sympatie.

Lecz Evian miał inny jeszcze aspekt. Ujawnił on, jakie postępy uczyniły w ostatnich tygodniach izolacji Niemiec, odraza zachodniej Europy oraz całej Ameryki północnej i południowej i chęć położenia kresu całej światoburczej polityce Trzeciej Rzeszy. Nie tylko zakulisowa atmosfera konferencji, ale też przemówienia delegatów, a nawet oficjalna deklaracja końcowa, nie pozostawiają żadnej wątpliwości co do tego, że motywy zainicjowania tej akcji tkwiły nie tylko w współczuciu dla Żydów, ale też w dojrzewiających coraz bardziej zamiarach przejścia w stosunku do Niemiec od sądów do czynów. Sprawa

— Dużo jest spryciarzy na tym bożym świecie, ale takiego jak pan, mój kapitanie miły, jeszcze nie spotykałem. I zrywając nagle przestraszonego konia do galopu, zawołał:

— A teraz jazda na śniadanie!

Śnieg bryzgał na wszystkie strony z pod kopyt cwałujących rumaków.

Winfried rozmyślnie hamował Ledę. Był zupełnie pewny, że bez najmniejszego trudu wyprzedziłby swoją kapryśną klaczą jeźdźca na białym wałachu. Wolał jednak nie ryzykować, bo generałowi napewno zepsułoby humor. „Boże miłosierny!” myślał z entuzjazmem Winfried, uchylając głowy przed mijanymi w pędzie gałęzmi i wdychając z lubością błące w twarz powietrze. — „Co za wspaniały chłop! I jak można — hop, Leda! — zawracać mu głowę obozami pracy i przymusową rekrutacją! Nie ma co, trzeba stulić pysk“.

Dojechali w ten sposób do przyczółka mostowego, gdzie generał wstrzymał na chwilę Witticha. Olbrzym patrzył ze skupioną miną poprzez kark zgonionego, toczonego pianą konia na czworobok, wyrąbany w lodowym pancerzu rzeki, jak to zwykle praktykuje się ze względu na ryby. Widać było, jak pod ściętą przez mróz powłoką burzy się spieniony, wiosenny nurt.

— Slicznie! — ozwał się generał, nie odwracając głowy w stronę towarzysza. — Sliczne są te zielone refleksy wodne na ciemnym tle. Natura zawsze znajdzie jakąś niespodziankę dla oka ludzkiego. A ryby miałyby się z pyszna, gdyby im nie wyrąbano tego wentylatora...

— Gdybyż to ludzi tutejszych można było zadowolnić budową wentylatorów — zażartował Winfried.

— A przecież i im ułatwiamy życie — odpowiedział spokojnie Clauss, nie spuszczaając zachwyconych oczu z budzącej się do życia rzeki. — Bez nas nie mieliby na pewno czym oddychać.

— Ich zdaniem jest to jedynie zarozumiałstwo z naszej strony.

Clauss machnął niecierpliwie ręką.

— Mętne tby! Czyż daliby sobie radę z carem bez nas? Ledwieśmy się jednak ukazali, i nie ma już cara. Ale to wszystko nie ma znaczenia. Ważna jest o ta szczęśliwa rzeka, która ma dokąd płynąć, nie mając potrzeby użycia przemocy, by utworzyć drogę naturalnemu swojemu biegowi. Kto jednak podpiera sztuczne zapory, zamiat je rozbić uderzeniem pięści...

Dotknął ostrogą boku Witticha i ruszył naprzód.

— Ludzie tutejsi mają na prawdę dużo kłopotów i przykrości. Choćby na przykład Merwińsk, gdzie był mój przydział poprzedni: odbywa się tam podobno przymusowa rekrutacja do pracy. Miejscowy komendant, rotmistrz von Brettschneider po opuszczeniu miasta przez sztab dywizji, pokazał co umie, wyprawiając mieszkańców bez litości do obozów pracy. Ile przy tym jest też i rozpacz, lepiej nie pytać.

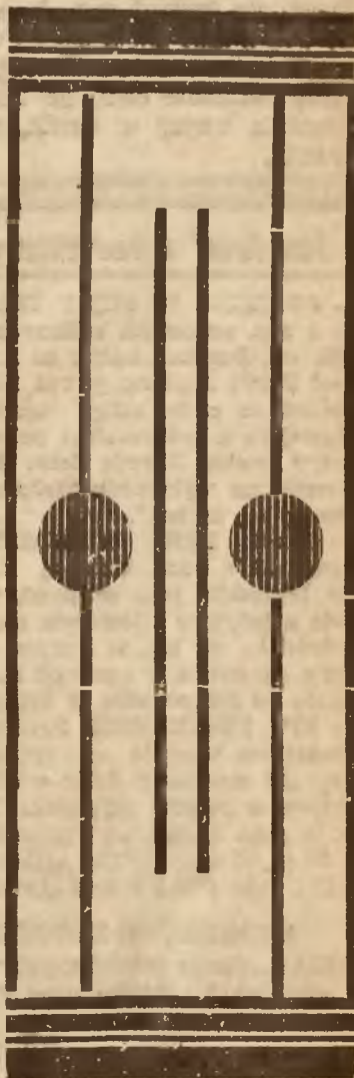
I któż ośmielił się poruszyć te drażliwe sprawy? Winfried? Tak jest: poniesiony falą sympatii i zaufania Winfried pokonał nieśmiałość, i z ust jego płynie teraz potok skarg i oskarżeń. W pewnej chwili przeraziło go własne zachwastwo. Leda wyczuła to od razu, podrzucając swawolnie kapryśną głowę, której rozluźnione wodze zostawiły na oka mgaienie trochę swobody. Wszelako Winfried opanował przestrasz, kontynuując z całą świadomością:

— W Wilnie opowiadają straszliwe rzeczy o tych obozach. Rozmawiałem tam z niejakim doktorem Eliaaszewem, i — jeśli mu wierzyć — okropności Kongo błędne w porównaniu z tym, co dzieje się po obozach leńnych. Czy czasem coś z tych pogłosek nie obito się o uszy pana generała?

Clauss zatrzymał Witticha na środku mostu i wciśnawszy monokl w oko, patrzył przez chwilę sztywno w twarz rozmówcy.

— Nie do wiary! — wyrwało mu się w końcu półgłosem. — Tego doprawdy za wiele, a z Brettschneiderem należałoby zrobić porządek...

C. d. n.

emigracji i humanitarny pozornie jej charakter oraz bezpośredni jej związek z Ameryką dostarczyły tylko Rooseveltowi doskonałej sposobności do porzucenia tradycyjnej neutralności i do zaangażowania Stanów Zjednoczonych — a raczej Panameryki — w akcje europejskiej, której dalsze perypetie leżą w rękach wielkiej koalicji państw, opiekujących się sprawą uregulowania emigracji. Trzeba tylko uważnie czytać tekst deklaracji.

Konferencja oświadcza, że wymuszona emigracja stanowi niebezpieczeństwo dla gospodarstwa światowego, gdyż w czasie bezrobocia utrudnia położenie poszczególnych krajów. Kraje te muszą wskazać tego patrzeć w oczy zagadnieniom dotyczącym się nie tylko gospodarstwa, ale też porządku ogólnego. Wymuszona emigracja mas zagraża poważnie procesowi polepszania międzynarodowych stosunków.

Nigdy jeszcze konferencja „humanitarna” nie przemawiała w stylu, który możnaby nazwać przedultimatum. Groźba zawarta w tej deklaracji nie ma jeszcze oznaczać wojny orężnej. Lord Winterton, delegat Anglii dał komentarz, wznosząc na bankiecie pożegnalnym kielich na cześć Francji: „Jeżeli wszyscy którzy są dobrej woli, połączą się z sobą, będzie można wojny uniknąć”.

Tu więc bez obstrukcji mówiono o jądrze rzeczy.

Nastroje te należy w ten sposób zrozumieć że urabia się mniemanie, zwłaszcza w krajach anglosaskich, że po niezbyt długim czasie, tuż po ukończeniu zbrojeń angielskich, nastanie konstelacja, w której będzie można zniechęcić Niemcy bez wojny, a jedynie niebawem, jeszcze w dziejach kombinacją sankcyj wielkiego kręgu państw do przyjęcia dyktatu pokojowego. Bliższe szczegóły tych projektów nie pojawiają się jeszcze w prasie, ale to, co się ustnie kolportuje, daje wyobrażenie o ich rodzaju. Jedni mówią o światowym bojkocie Niemiec, nie tylko gospodarczym, ale o zerwaniu wszelkich z nimi stosunków.

Drudzy twierdzą, że Niemcy są niejako drugim narodem żydowskim, gdyż również rozprósnieni są po całym świecie; z tą tylko różnicą, że Niemców rozprósnionych jest dwa razy tyle co Żydów, bo 34 miliony. Trzeba będzie Trzeciej Rzeszy zagrozić, że odplaci jej się pięknym za nadobne. Jako rewanż za nasyłanie innym państwom Żydów, znievoli się Niemców osiedlonych w innych krajach, by wrócili do Niemiec.

Tymi czy innymi sposobami: w każdym razie bez armat zdoła się „uregulować kwestię niemiecką”, niemożliwiając i Niemcom urzeczywistnienie celu, do którego dążą tj. wzniecenia wojny w chwili, w której będą „gotowi”.

Z teatru, literatury i sztuki

— GOŚCINNE WYSTĘPY TEATRU JARACZA. Dziś 4 pop. po cenach niższych, znakomita komedia współczesna „Ludzie na krze”, grana przez zespół Teatru Ateneum po raz 163-ci ze Stefanem Jaraczem na czele całego zespołu. Wieczorem wzruszająca a jednocześnie pełna wesołych momentów sztuka Alfreda Cehri „Szóste piętro” w koncertowym wykonaniu Stefana Jaracza. Jutro: „Cieszmy się życiem”.

— CHÓR DANA W STARYM TEATRZE. Słynny Chór Dana, z Hanną Brzezińską i Adamem Wysockim jako solistami, wystąpi w Krakowie z jedynym wieczorem piosenki i humoru w niedzielę, 31 bm. w Starym Teatrze. Bilety wraz z garderobą w cenie od zł. 1.30 do 5.50 do nabycia od poniedziałku w kasie Starego Teatru.

— ŻYD. TEATR LETNI Stradom 11. Dziś i codziennie bez względu na pogodę powtórzenie sztuki „Di prowincjer Kałé” z Dżenią Lowicz, H. Lewinem w rolach głównych. Dziś 3 przedstawienia godz. 11.30 wielki poranek po cenach od 30—99 gr. Dana będzie sztuka „Der Rebecyns Necht”. Pop. 4.30 i o 8.45 „Di prowincjer Kałé”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: „Tango zakochanych” (Robert Montgomery) i „Koniec pani Cheyney” (Joan Crawford).

ATLANTIC: „Burlak z nad Wolgi” (Pierre

Michajłow, niekoronowany król Macedonii, zachorował

Ze Stambułu nadeszła wiadomość, że Michajłow, na którego Turcy, po zamordowaniu króla jugosłowiańskiego i ministra Barthou nałożyli areszt ochronny, zaniemógł ciężko. Od czasu zamachu marsylskiego, panuje cisza wokoło osoby Michajłowa, i teraz także nie jest pewne, czy owa wiadomość o chorobie polega na prawdzie, czy jest to tylko wybieg Michajłowa, który spodziewa się, że dzięki chorobie uzyska większą swobodę ruchów i będzie dalej mógł kontynuować swoje plany polityczne, dla których obecna sytuacja europejska wydaje mu się do brym podłożem.

Michajłow jest, że się tak wyrazimy, niekoronowanym królem Macedonii, przywódcą założonej w roku 1893 organizacji „Vatresna makedonska revolucijana organizacija (VMRO), która wypisała na swoim sztandarze słowa: Svoboda ili smrt! (wolność albo śmierć!).

Do czternastego wieku rządili w Macedonii carowie serbscy. Z upadkiem państwa serbskiego, dostali się Macedończycy pod panowanie Turków, spod którego starali się zwolnić na równi z innymi narodami słowiańskimi na Bałkanie. Nie osiągnęli swojego celu, natomiast ich walki wolnościowe spowodowały, że Turcy wprowadzili w Macedonii rządy silnej ręki. Walki wolnościowe, gorzej lub lepiej zorganizowane, trwały ciągle, tłumione przez rząd. Dopiero w roku 1895 stworzyli Macedończycy jednolitą organizację VMRO, która po niespełna roku liczyła kilkuset członków.

Początkowo działalność organizacji polegała na pracy propagandowej za granicą, mającą na celu zainteresować świat dla ideałów wolnościowych tego małego narodu.

Prawie że w tym samym czasie powstała w Sofii druga macedońska organizacja Verhowistów, skupiająca Macedończyków żyjących na obczyźnie, która jednakowoż w przeciwieństwie do VMRO nie budowała wyzwolenia na rewolucji, ale na politycznych przesłankach. Całą nadzieją pokładano w Rosji.

Mimo to pracowały obie organizacje zgodnie, ręka w rękę, i w następnych latach Turcy musieli stłumić cały szereg powstań w Macedonii. A czynili to z prawdziwie barbarzyńskim okrucieństwem. W roku 1897, najkrwawszym roku w historii macedońskiej, zabili Turcy przeszło 2500 mężczyzn, 1800 kobiet i około 400 dzieci. Każdy, kto był podejrzany o przynależenie do VMRO został stracony. Macedończycy nie zostali dłużni odpowiedzi. Już w następnym roku zorganizowała VMRO rewanżową wyprawę, podczas której wymordowano trzy tysiące Turków.

Mimo wszystkich prześladowań, nie można było zniszczyć VMRO. Organizacja ta stale wzrastała, stawała się prawie że państwem w państwie, zaczęła samodzielnie ściągać podatki i odbywać sądy.

W roku 1902 i 1903 przyszło znowu do otwartych walk. Turcy i tym razem zwyciężyli, ale wymordowali przeszło 9 tysięcy Macedończyków, nie oszczędzając kobiet i dzieci.

Kiedy wiadomość o tej strasznej masakrze dobiegła się po Europie, postanowili Anglicy wysłać komisję do Macedonii. Gdy angielski poseł w Bitolje wysiadł z wozu, zemdłał z przerażenia. Witano go mianowicie 300 Macedończyków, którym Turcy wyrwali języki i obcięli uszy. Poseł angielski nie miał zrozumienia dla tłumaczenia Turków, że postąpili tak w obronie własnej, w przeciwnym bowiem wypadku, witaliby komisję angielską okaleczeni Turcy.

Ale mimo tej komisji wszystko pozostało po

staremu. Macedończycy pozostali pod panowaniem Turków, którzy się z nimi okrutnie obchodzili. Macedończycy zaś mścili się w najmniej okrutny i dziki sposób.

W międzyczasie przyszło do ostrej scysji między obiema organizacjami macedońskimi, różniącymi się pod względem poglądów, co do stworzenia przyszłej wolnej Macedonii.

Ostre różnice skryształizowały się dopiero po roku 1918. Turcja wreszcie została pokonana, Macedonia mogłaby być uzyskać wolność. Podzielono ją jednak między Jugosławię, Bułgarię i Grecję. VMRO nie była zadowolona z takiego załatwienia sprawy. Natomiast organizacja Verhowistów pogodziła się z tym losem i przywódca ich Stambulijski nie omieszkał umieścić swojego podpisu pod układ pokojowy w Neuilly. VMRO uważała Stambulijskiego za zdrajcę, i wedle tego starego zwyczaju i starych praw skazano go na śmierć. Pochwycono go, odrąbano mu prawą rękę, którą podpisał układ pokojowy, zamęczono na śmierć, a później złożono w grobie, który sobie musiał własnoręcznie wykopać.

Teraz wybuchła zaciekle bratobójcza walka między obiema organizacjami, która trwała do roku 1924 i pochłonęła niemało ofiar z obu stron. Wieszcie spotkali się przedstawiciele obu organizacji we Wiedniu, zawarli pokój i postanowili zgodnie pracować. Zaledwie jednak przedstawiciele Verhowistów wrócili do Sofii, odwołali swój podpis i walka podziemna zawiązała od nowa.

Przywódca Verhowistów Pancia nie czuł się bezpiecznym w Sofii, jakkolwiek stał pod ochroną rządu i nie ruszał się bez eskorty policyjnej. Uciekł do Wiednia, gdzie wkrótce zastrzeliła go w operze młoda studentka macedońska. Studentkę ową Mencię Carniciu aresztowano, ale po kilku dniach rzekomo z powodu choroby wypuszczono i wydano z Austrii. Udała się do macedońskich stron w Jugosławii i wyszła tam za mąż za Michajłowa, który w roku 1928 objął kierownictwo VMRO i od tego czasu uchodzi za niekoronowanego króla Macedonii. Przy pomocy swojej energicznej i zdolnej żony, zdołał Michajłow stworzyć państwo w państwie, a raczej w trzech państwach. VMRO znowu ściąga podatki i sprawuje sąd nad zdrajcami.

Bułgaria starała się złamać organizację VMRO podobnie drastycznymi metodami, jak swojego czasu Turcy. Jednak praktycznie niczego nie uzyskała, bo przez rozkawałkowanie Macedonii, członkowie nielegalnych rewolucyjnych organizacji jeszcze łatwiej mogą zmylić czujność krajowej władzy policyjnej. Pieniądze, które ściąga VMRO, nie wpływają naturalnie do kieszeni Michajłowa i jego doradców, lecz przeznaczone są wyłącznie dla celów walki o wolność, a także pomaga się nimi młodym Macedończykom studiującym za granicą, ażeby wychować sobie nową generację inteligentnych bojowników.

Po zamachu marsylskim, władze policyjne w Jugosławii i Bułgarii podjęły silne represje w stosunku do członków VMRO. Michajłow musiał ratować się ucieczką. W towarzystwie żony, na piechotę przedarł się do Turcji, gdzie znalazł azyl. Turcja teraz zupełnie innymi oczyma patrzy na walki wolnościowe Macedonii. Jednakowoż, ze względu na państwa zachodnie, nałożono na Michajłowa areszt ochronny, nie przestrzegany zresztą zbyt ostro.

Obecnie niekoronowany król Macedonii, przebywający na wygnaniu, ciężko zaniemógł...

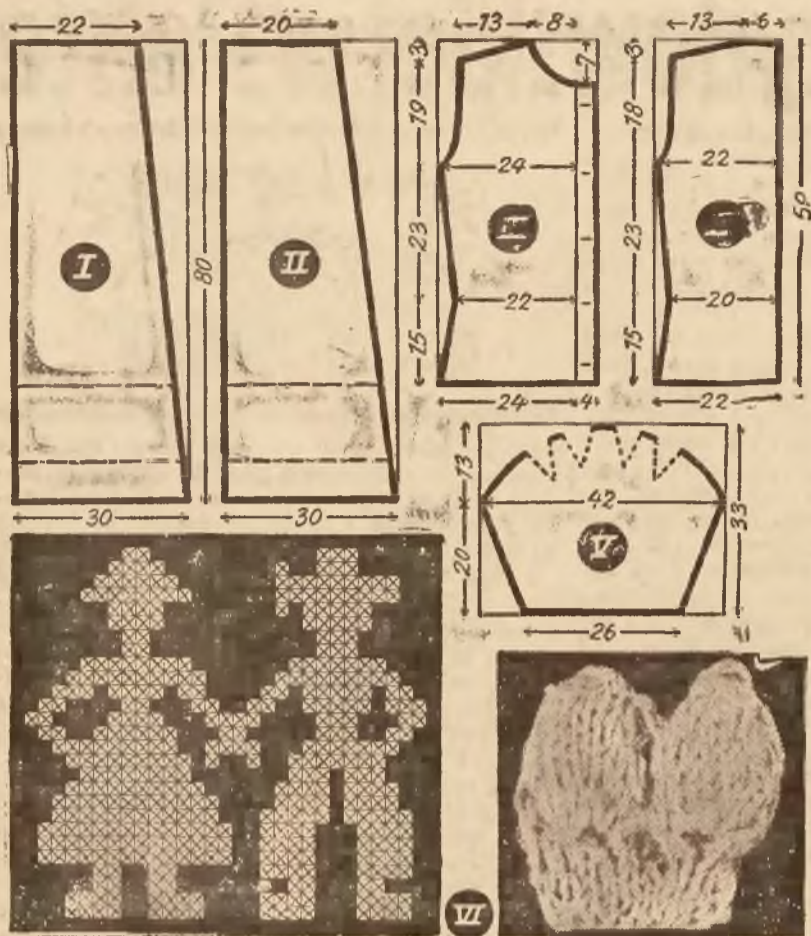
(5)

Blanchaire Inkiszynow i Vera Korene) i „Moja maleńka” (Gusti Huber, Hans Moser). APOLLO: „Córka Szanghaju” (Anna May Wong i Ch. Bickford). LOPP: „Dzień na wyścigach” i „Anonimowy kochanek”. PROMIEN: „Prawda zwycięża” i „Czarownica

z Salem”. STELLA: Książątka (E. Bodo). SZTUKA: „Nancy Steele zginęła” (W. Mac Laglen i G. Lorre). UCIECHA: „Błękitna załoga”, „Sekretarka jej męża” i Mecz Louis — Schmelling. WANDA: „Wytworny świat” i „Darmozjad”

Z MODY

Sportowy kostium na drutach

Miara: podana miara przeznaczona jest dla wielkości 44/92 cm w biuście (Dla innych wielkości należy w plecach dodać względnie odjąć 8 oczek, a na przodzie 4 oczka, i to po obydwu stronach).

Materiał: potrzebujemy około 850 gramów ciemnozielonej wełny, 100 gramów jaśniejszej i 50 gramów białej. Dwa druty nr. 3.

Fig. B.

I. Połowa przodu spódnicy.

II. Połowa tyłu spódnicy.

III. Prawy przód bluzki

IV. Połowa pleców bluzki.

V. Rękawy.

VI. Wzór.

Ścieg: drobna kaszka, to znaczy jedno oczko lewe, jedno — prawe, przy każdym drucie zmniejszać oczka.

Spódniczkę robimy z dwóch części.

Przód: Nabrać 186 oczek. 6 cm. kaszki, następnie dwa rzędy gładkie z białej wełny: prawa strona gładkie oczka, lewa strona na wywrót). Teraz następują figury z jasnozielonej wełny, oddalone od siebie 10 oczkami. (Uwidocznione na wczere, fig. VI.) Dwa rzędy gładkie z białej. Obecnie z ciemnozielonej wełny robimy dalej kaszką 56 cm, odejmując w każdym 7 rzędzie po jednym oczku z każdej strony, aż materiał przybiera szerokość 44 cm, i tak do 74

dobywanego węgla umożliwili dopiero rozwój tego przemysłu. Ten przemysł mimo niechęci wrogich narodowo magnatów przyczynił się jednak do wydobycia polskich robotników z biedy i dawnej wsi śląskiej w krąg pracy przemysłowej.

Oto rzut oka na pomniki naszej żydowskiej pracy produktywnej, wymowne ślady naszego współżycia na ziemi polskiej, który w niejednej jeszcze dziedzinie, powołani uzupełnić by z łatwością zdołali.

Wizja poety lub artysty dla rzeczywistości życia, posiada wartość trwałą, gdy nie zawisnie rdzieć w próżni i nie zatracą wycucia dla istniejących przejawów życia. Niestety z pomijania ustawicznego tej żydowskiej rzeczywistości płynie ciężka woda na młyn ustawicznych nieporozumień i drażliwych jętrzeń.

cm. długości. Teraz cztery rzędy patentu (jedno proste jedno na wywrót).

Tył spódniczki, robi się tak samo jak przód, tylko że odejmuje się oczka aż do szerokości 40 cm.

Sweter: prawa strona 85 oczek, pierwszych 12 gładkich po obu stronach, dalej kaszka do 15 cm. odejmując co siódmy rząd po jednym oczku z jednej tylko strony, i tak do 79 oczek. Następnie dodaje się jedno oczko w każdym 11 rzędzie po tej samej stronie, do 23 cm wysokości, aż osiąga się znowu 85 oczek. Jeśli mamy już 58 cm. odejmujemy naprzód 6, później 4 a wreszcie 6x1 ażeby otrzymać wycięcie na rękaw. W oczka środkowe, robione tak z prawej jak i lewej strony gładko, wrabiamy cztery dziurki na guziki.

Przód lewa strona: robi się jak prawą, tylko w przeciwnym kierunku i bez dziurek.

Plecy na 133 oczek, 15 cm, kaszki, w każdym siódmym rzędzie odejmujemy po jednym oczku z obu stron aż do 121 oczek, później w każdym 11 dodajemy po jednym oczku aż przy 23 cm. wysokości uzyskujemy znowu 133 oczek. Tak jak przy przodach robimy wycięcie na rękawy.

Rękawy: 89 oczek, 6 cm. kaszki, później dodajemy w każdym rzędzie po jednym oczku z obu stron do 127 oczek. Na początku każdego rzędu złączyć dwa oczka i to na 4 cm. 60 oczek środkowych bierzemy na drut pomocniczy i robimy pierwsze wszystkie po obu stronach, odejmując jedno oczko przy każdym drucie. Teraz nabieramy oczka z drutu pomocniczego, jednakowoż nie tych 24 oczek środkowych, które

jeszcze pozostają na drucie pomocniczym i robimy dalsze wszystkie po obu stronach. Następnie nabieramy oczka, które nam jeszcze pozostały, odejmując po jednym oczku na początku każdego rzędu aż do 11 oczek, które łączymy.

CARNITUR KOŁNIERZA I RĘKAWÓW:

Nabieramy tyle oczek, ile odpowiada szerokości szyji i rękawów i robimy 2 proste oczka, jedno na wywrót, jedno proste, jedno na wywrót (cztery razy po jednym prostym i jednym na wywrót), jedno proste w prostym.

3 rząd: 2 oczka na wywrót, dwa łączone, 4 gładkie 2 łączone. 5 rząd: 2 na wywrót, 2 łączone, 2 gładkie, 2 łączone. 7 rząd: 2 na wywrót łączone, 2 łączone gładkie, 1 ściągnięte, 2 gładkie łączone, jedno ściągnięte.

ZESTAWIENIE.

Przeprasować przez wilgotną szmatkę. Boki spódnicy zakończyć rzędem ciasnych białych półślupków. Po obu bokach rozcięcia na 18 cm.

Sweter: W środku po obu stronach z góry na dół biały ściąg, wszywamy rękawy, przeciągając je przez środek też białym ścięciem. Naszywamy guziki. Zamiast paska robimy sznur z jasnozielonej wełny z pomponami. Przy szyji rękawach dajemy również sznur ale bez pomponów. Przyszywamy garnitur wokoło wycięcia szyji i przy rękawach.

PRYW. DOKSZTAŁCAJĄCE KURSY

„WIEDZA“

w Krakowie, ul. Pierackiego 14

przyjmują wpisy na nowy rok szkolny 1938/39. Kursy przygotowują na lekcjach zbiorowych w Krakowie, oraz w drodze korespondencji za pomocą zupełnie nowo opracowanych skryptów, programów i miesięcznych tematów do:

- 1) egzaminu dojrzałości gimnazjum starego typu (ostatni rok przygotowania),
- 2) egzaminu ukończenia gimnazjum ogólnokształcącego,
- 3) z zakresu I. i II. klasy gimn. nowego ustroju,
- 4) egzaminu z 7-miu klas szkoły powszechnej.

UWAGA: Uczniowie kursów korespondencyjnych otrzymują co miesiąc oprócz całkowitego materiału naukowego tematy z 6-ciu głównych przedmiotów do opracowania. Nadto obowiązkowe egzaminy badają 3 razy w ciągu roku szkolnego postępy uczniów. Wykładają tylko wybitne sily fachowe.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

KRAKÓW. STAŁA CZYTELNICZKA: Wyśtarczy samo nazwisko i tytuł.

S. E. N. S.: Ferma chalucowa, Grochów pod Warszawą.

F. S. BIELSKO: Bliższego adresu nie znamy.

B. POP.: Artykuł nie nadawał się do druku.

D. S. KATOWICE: Temat nie nadaje się do felietonowego traktowania.

§ P R A W O I Ż Y C I E §

Ulgi dla nabywców pojazdów mechanicznych

Jakie przepisy normują ulgi z tytułu nabycia pojazdów mechanicznych?

W ostatnich latach propagandy ruchu automobilowego, oraz wzmocnienia krajowej wytwórczości samochodów wydano u nas rozporządzenie nadające szereg ulg dla właścicieli pojazdów mechanicznych.

Dotychczas ulgi podatkowe dla nabywców pojazdów mechanicznych normował dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z 7 maja 1936. przewidujący ulgi dla tych osób, które nabyły pojazdy mechaniczne w czasie od 1 kwietnia 1936 do 1 stycznia 1938. W roku 1938 została wydana kilkakrotnie już przez nas omawiana*) ustawa z 9 kwietnia 1938 o ulgach inwestycyjnych, która weszła w życie z dniem ogłoszenia tejże ustawy, tj. z dniem 15. kwietnia 1938. Ustawa ta, stanowiąca niejako kodyfikację przepisów, dotyczących inwestycji w Państwie, faworyzuje osoby, dokonyujące tych inwestycji, przyznając im znaczne ulgi w dziedzinie podatków i opłat stemplowych. Ustawa o ulgach inwestycyjnych zawiera m. in. przepisy, dotyczące ulg podatkowych dla nabywców pojazdów mechanicznych, które poniżej pokrótce przedstawimy.

Kto ma prawo do ulg?

Ulg dla nabywców pojazdów mechanicznych przysługują tylko osobom fizycznym, jeżeli w czasie od 1 stycznia 1938 (tj. od chwili, gdy skończyła się moc obowiązująca powyżej wspomnianego dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z 7-go maja 1936) do dnia 31 grudnia 1939 bądź to już nabyły, bądź też nabędą na własność nowe pojazdy mechaniczne, przez które ustawa o ulgach inwestycyjnych rozumie samochody, ciągniki i motocykle. Warunkiem przyznania ulg jest to, ażeby dana osoba nabyła samochód lub motocykl na własność, oraz ażeby był to nowy pojazd mechaniczny. Jeżeli więc np. ktoś wydzierżawi tylko auto dla — powiedzmy — celów zarobkowych, to nie może korzystać z ulg, ponieważ nie jest właścicielem wozu. Tak samo nie ma prawa do korzystania z ulg ten, kto wprawdzie nabędzie samochód na własność, jednakże zakupi samochód stary, używany.

Ustawa poza tym wymaga jeszcze jednego warunku do tego, ażeby można korzystać z ulg. Mianowicie prawo do ulg dla nabywców pojazdów mechanicznych przysługuje tylko tym nabywcom, którzy nabyli, lub nabędą nowe pojazdy mechaniczne w przedsiębiorstwach, trudniących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produkcją, montażem, albo też sprzedają pojazdy mechaniczne. Ulgi te nie będą więc przysługiwały takim np. osobom, które kupują pojazdy mechaniczne zagranicą.

Jak już wyżej wspomnieliśmy, — ulgi dotyczą zasadniczo tych osób, które nabędą pojazd mechaniczny najdalej do 31 grudnia 1939. Ustawa jednak przewiduje, że Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń przedłużać ten termin do 31 grudnia 1942. Jeśli więc Rada Ministrów takie rozporządzenie wyda, w takim razie przepisy o ulgach dla nabywców pojazdów mechanicznych będą miały zastosowanie i do osób, które nabędą pojazdy mechaniczne w czasie późniejszym, aniżeli do 31 grudnia 1939 — z zastrzeżeniami, o których niżej jeszcze będzie mowa.

Ulg te dotyczą podatku dochodowego, oraz specjalnego podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszy publicznych.

Ulgą w podatku dochodowym (ogólnym) dla nabywców pojazdów mechanicznych.

Kto płaci podatek dochodowy z różnych źródeł — za wyjątkiem uposażenia służbowego, — ten jest opodatkowany „ogólnym“ podatkiem dochodowym z działu I. ustawy o podatku dochodowym. Otóż, jeśli osoba jakaś, opodatkowana podatkiem dochodowym z działu I. (np. kupiec, właściciel realności, lekarz, inżynier), nabywa auto, lub motocykl to ma prawo potrącenia od

*) Zob. „N. Dz.“ z 21. V. b. r.: „Ulgi podatkowe w C. O. P.“ i „N. Dz.“ z 28. V. b. r.: „Ulgi dla nowych budowli“.

swego podatku dochodowego (w latach 1938 i 1939 20% ceny nabycia pojazdu mechanicznego a w razie przedłużenia ulg przez Radę Ministrów — najmniej 15% stosownie do przepisów rozporządzenia) ze sumy podatku, przypisanego za ten rok operacyjny, w którym cena za nabyty pojazd mechaniczny została w całości zapłacona. Jak wiadomo, — w roku podatkowym 1938 płaci się podatek dochodowy od dochodu, uzyskanego w ostatnim roku operacyjnym (względnie kalendarzowym), poprzedzającym rok podatkowy (tj. w roku 1937). Jeżeli zatem ktoś kupił w roku 1938 samochód i w tym roku zapłacił cenę kupna, to ma prawo potrącenia 20% ceny nabycia pojazdu mechanicznego ze sumy podatku za rok podatkowy 1939, przypisanej od dochodu, uzyskanego w roku poprzednim (1938), jako roku operacyjnym.

O ile więc samochód kupiono za cenę np. 5000.— zł., to 20% ceny kupna, tj. kwotę tysiąc złotych można potrącić z należącego się podatku dochodowego.

Ustawa zezwala na potrącenie 20% należności za nabyty pojazd mechaniczny tylko wtedy, gdy cena kupna została w całości uiszczona. Za całkowitą zapłatę ceny kupna pojazdu mechanicznego uważa się jednak wedle przepisów ustawy o ulgach inwestycyjnych także zapłatę przez wręczenie weksli, co stanowi również znaczną ulgę podatkową dla nabywców pojazdów mechanicznych.

Ulg w podatku dochodowym z działu II dla nabywców pojazdów mechanicznych.

Osoby, opodatkowane z działu II. ustawy o podatku dochodowym, są to osoby, pobierające uposażenie służbowe, a więc urzędnicy i inni pracownicy. Również osoby te mają prawo potrącenia 20% ceny nabycia pojazdu mechanicznego z ogólnej sumy tych podatków dochodowego i specjalnego, pobranych od wynagrodzeń, wypłaconych nabywcy pojazdu mechanicznego w ciągu tego roku, w którym cena pojazdu została w całości zapłacona.

Ulgą następuje tutaj we formie zwrotu pobranych podatków do wysokości sumy podatków, przypadającej do zapłacenia, o ile tylko suma podatku dochodowego potrąconego płatnikowi w ciągu kilku miesięcy roku kalendarzowego, pokrywa w zupełności sumę, przypadającą do zwrotu z tytułu prawa do ulgi.

Podanie o przyznanie ulgi dla nabywców pojazdów mechanicznych.

Ulg w podatku dochodowym dla nabywców pojazdów mechanicznych nie są stosowane automatycznie, lecz o przyznanie tych ulg należy wnosić odpowiednie podanie. O ile podanie będzie odpowiadało wymogom prawnym, przez u-

stawę przewidzianym, wówczas nabywca pojazdu mechanicznego otrzymuje prawo do ulgi. Nabywca nowego pojazdu mechanicznego, zakupionego w Polsce w okresie od 1 stycznia 1938 do 31 grudnia 1939 (względnie później do końca roku 1942 — w razie wydania odpowiednich rozporządzeń przez Radę Ministrów), chcąc uzyskać ulgę w podatku dochodowym, musi wnieść do właściwego Urzędu Skarbowego podanie, do którego obowiązany jest dołączyć poświadczenie przedsiębiorstwa, w którym zakupiono pojazd mechaniczny, — stwierdzające: a) imię i nazwisko nabywcy pojazdu, b) rodzaj, typ i numer motoru sprzedanego pojazdu, c) datę zawarcia umowy sprzedaży, d) wysokość ceny kupna i datę zupełnego jej wyrównania, f) oświadczenie sprzedawcy, że sprzedany pojazd mechaniczny jest nowy, g) oraz adnotację, że poświadczenie to zostało wydane dla uzyskania ulg podatkowych z tytułu nabycia pojazdu mechanicznego.

Osoba, opodatkowana podatkiem dochodowym z działu II. ustawy o podatku dochodowym, winna jeszcze ponadto dołączyć zestawienie wynagrodzeń, otrzymanych w ciągu roku, w którym powstało prawo do ulgi, oraz zestawienie potrąconych od tych wynagrodzeń sum podatku dochodowego i specjalnego.

Termin wnoszenia podań o ulgi.

Nabywca pojazdu mechanicznego, opłacający podatek dochodowy według działu I. ustawy o podatku dochodowym, a chcący uzyskać ulgę w tym podatku, musi wnieść podanie do właściwego ze względu na swoje miejsce zamieszkania Urzędu Skarbowego w terminie, przewidzianym dla złożenia zeznania o dochodzie za ten rok operacyjny, w którym zapłacono cenę nabytego pojazdu mechanicznego, tj. do dnia 1 marca następnego roku kalendarzowego. Jeżeli więc kupno miało miejsce w czerwcu 1938, to podanie o ulgę można wnieść najdalej do dnia 1 marca 1939.

Osoby te zaś, które chcą korzystać z ulg, jako nabywcy pojazdów mechanicznych, a opłacają podatek dochodowy według działu II. (urzędnicy — z uposażenia służbowego), mają wnieść podanie o ulgę do właściwego dla swego miejsca zamieszkania Urzędu Skarbowego najdalej do dn. 15 kwietnia roku następującego po tym, w którym zapłacono całą należność za pojazd mechaniczny.

Sankcje karne za niezgodne z prawdą poświadczenie sprzedawcy.

Sprzedawca samochodu lub motocyklu wydaje nabywcy poświadczenie, które tenże musi załączyć do podania celem uzyskania ulg w podatku dochodowym (o czym wyżej). Jeżeli jednak sprzedawca w poświadczeniu tym podaje świadomie nieprawdziwe okoliczności (np. że wóz jest nowy, podczas gdy pojazd jest w rzeczywistości stary), podlega on wedle art. 176 ordynacji podatkowej karze grzywny od jedno do dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego, lub narażonego na uszczuplenie podatku, lub karze aresztu do sześciu miesięcy, albo obu karom łącznie.

Adw. Dr. SZYMON LUSTGARTEN.

Informator prawniczy

„CZYTELNIK DEMOKRATA“ 1) Jeśli podpisał Pan kontrakt, w którym zgodził się Pan przeprowadzić remont własnym kosztem, nie może Pan żądać obecnie od właściciela realności wprowadzenia instalacji wodociągowej — tym bardziej, że lokalu tego nie wynajął Pan na mieszkanie. W razie ewentualnego procesu decydujące znaczenie będzie tu miała umowa pisemna. Nie może Pan wobec tego unieważnić kontraktu 2) O ile zgodził się Pan już poprzednio na potrącenie tej kwoty z kaucji, to dzisiaj nie może się Pan domagać zwrotu powyższej kwoty.

„PRACA LUDZKA“ 1) Zeznanie notariusza może mieć w tej sprawie bardzo wielkie znaczenie 2) Nie rozumiemy, dlaczego Pan pisze o prawomocnym ubezwłasnowolnieniu, ponieważ z pisma Pańskiego nie wynika, by to ubezwłasnowolnienie miało już zostać prawomocnie orzeczone. 3) Okoliczność, że ubezwłasnowolnienie nastąpiło po dokonaniu darowizny, stanowi oczywiście korzystną sytuację dla Pana, ale tylko o tyle, o ile by Sąd nie orzekł — że już w chwili dokonania darowizny osoba ta była niepoczytalna. 4) Jeżeli Pan i matka pracowali, mogą się domagać zapłaty odpowiedniego wyna-

godzenia (chyba że już w trakcie pracy je otrzymali), natomiast fakt ten sam dla siebie nie może wpłynąć na kwestię unieważnienia darowizny, 5) Oczywiście w razie podziału realności skutkiem unieważnienia darowizny przeciwnicy Pańscy, jako krewni osoby ubezwłasnowolnionej, mieliby również obowiązek stosunkowego przyczyniania się do utrzymania tej osoby 6) Przeciwnicy mogą się oprzeć tutaj na przepisach art. 29, 31, 32 i 369 kodeksu zobowiązań. 7) Nie znając całokształtu sprawy z aktów nie możemy przewidzieć, jak ona się zakończy. W każdym razie zaznaczamy, że aczkolwiek zeznanie notariusza jest tutaj bardzo miarodajne i może wpłynąć na wynik sprawy, to jednak przede wszystkim decydujące znaczenie mają tutaj zeznania biegłych lekarzy, na których Sąd najprawdopodobniej się oprze.

„RZEMIEŚLNIAK Z BIELSKA“ 1) Jest Pan zwolniony od podatku przemysłowego po myśli art. 8, punkt 5 ustawy o podatku przemysłowym, o ile posiada Pan kartę rzemieślniczą 2) O ile otrzymał Pan nakaz płatniczy musi Pan wnieść odwołanie, które powinno zostać uwzględnione 3) Jeśli termin do odwołania już minął, może Pan wnieść prośbę

KRONIKA

LIPIEC

Wschód słońca
3 g 50 m

24

Zachód słońca
7 g m 38

NIEDZIELA

25 Tamus 8569

— WPISY DO KLASY I. POWSZ. OD ROCZNIKA 1932 i do klas wyższych Żydowskiego Towarzystwa Szkoły Ludowej i Średniej w Krakowie, odbywają się codziennie z wyjątkiem sobót i świąt w Sekretariacie szkoły ul. Brzozowa 5 od godz. 10 do 14.

Powrót wicewoj. Małaszyńskiego

Do Krakowa powrócił po urlopie wypoczynkowym wicewojewoda dr. Małaszyński. Wicewojewoda dr. Małaszyński obejmuje urządowanie od najbliższego poniedziałku.

Półtora tysiąca osób w Krakowie będzie odpowiadać za przekroczenie drogowo

Władze administracyjne w Krakowie prowadzą obecnie zdecydowaną walkę z anarchią drogową. Na ulicach patrolują posterunki policyjne, przestrzegające przepisów drogowych.

Za przekroczenie tych przepisów ukarano w ubiegłym tygodniu w sądzie starościńskim 40 szoferów grzywnami od 5—30 zł., 26 dorózkarzy grzywnami od 5—25 zł. i 40 rowerzystów grzywnami od 3—10 zł.

Ponadto w ciągu sierpnia odbędzie się w Starostwie Grodzkim 1475 rozpraw o wykroczenia drogowo.

Zakwestionowane skarby u krakowskich paserów

Wydział Śledczy w Krakowie zakwestionował u paserów przedmioty pochodzące z kradzieży, a to: zegarek złoty kieszonkowy marki „Omega“, zegarek złoty damski na rękę marki „Prophète“, 2 zegarki męskie złote kieszonkowe amerykańskie marki „Elgin“, 2 łańcuszki złote do męskich zegarków, 4 łańcuszki złote damskie naszyjnikowe, 17 pierścionków damskich złotych, 9 obrączek złotych z monogramami i datami ślubów, papierosnice srebrną prostokątną, 6 łyżeczek srebrnych do kawy bez monogramów, lornetkę teatralną, torebkę damską czerwoną, kołnierz z wydry od futra męskiego. Poszkodowani mogą zgłaszać się w Wydziale Śledczym między godz. 8.30 a 10-tą w celu oglądania i rozpoznania tych przedmiotów.

Ujęcie fałszywego prałata

Przed kilku dniami władze duchowne w Krakowie wydały ostrzeżenie, że pojawił się jakiś osobnik, podający się za ks. Jana Tarłowskiego z archidiecezji warszawskiej, który opilstwem i zachowaniem się szerzył zgrzeszenie. Osobnik ów był ubrany w sutannę z fioletowymi odznakami prałata, ozdobionej licznymi wysokimi orderami także i wojskowymi. Onegdaj fałszywego „prałata“ ujęto w jednym z szynków na Prądniku Czerwonym, przyczem w chwili pojawienia się policji ukrył on w niewiadomym miejscu posiadane okulary. Sprawę zainteresowały się władze śledcze.

Okazało się, że jest to ks. Jan Tarłowski, ksiądz, który był przez kilka lat umysłowo chorej i przebywał nawet w Tworkach. Ostatnio zamieszkiwał on w Skierniewicach, dokąd wyjechał po wyjaśnieniu sprawy.

Prezes Gajoch powtórnie uniewinniony

W krakowskim Sądzie Apelacyjnym ogłoszony został wczoraj wyrok w procesie Jana Gajocha, prezesa Stronnictwa Ludowego na powiat krakowski i 12 towarzyszy.

Sąd zatwierdził wyrok uniewinniający prezesa Gajocha. Równocześnie zatwierdził sąd wyrok sądzący 12 oskarżonych na kary więzienia od 6 do 18 miesięcy.

Wniosek o wypuszczenie dwóch oskarżonych,

Cenne wykopaliska w Poznaniu

W pracach wykopaliskowych na Placu przed katedrą w Poznaniu osiągnięto obecnie głębokość przeszło 4 metry poniżej warstw zabytkowych z 12-go i 14-go wieku natrafiono na górną część fundamentów kamiennego wału, szerokości 5 m., który, jak wiadomo z poprzednich prac, dochował się wysokości 1.90 m. Użytkowe przeznaczenie tego wału, pochodzącego z przełomu 10-go i 11-go wieku (Mieszko, Bolesław Chrobry), nie mającego dotąd żadnych na terenie Polski odpowiedników, zostanie wyjaśnione po stwierdzeniu jego stosunku do konstrukcji drewnianych, znajdujących się na głębokość mniej więcej 5 m. poniżej obecnego poziomu placu. W innym znów miejscu natrafiono na zarysy dobrze zachowanych konstrukcji drewnianych o charakterze obronnych, które się oczyszcza.

Wśród bogactwa rozmaitych cennych przedmiotów, wydobywanych na Ostrowie Tumskim, wymienić należy monety srebrne z 11-go i 12-go wieku, doskonale datujące poszczególne warstwy osadnicze, ramię brązowej wagi do ważenia srebra, ozdobione pokryte emalią, okucie brązowe, importowane z Węgier, skąd również pochodzi ciekawa ostroga żelazna, a dalej spinki do pasa, brązowe kabłączki skroniowe, ciekawy przyrząd żelazny do znakowania dyli drewnianych, używany przy budowie domów, poza tym wiele innych przedmiotów żelaznych, występujących tu w niespotykanej gdzie indziej ilości. Z Owruca na Wołyniu pochodzi przesłik z łupku.

Zarząd miejski m. Poznania przyznał ostatnio dalsze subwencje na wydatki naukowe i techniczne, pozostające w związku z prowadzonymi przez Instytut prehistoryczny pracami wykopaliskowymi.

przebywających dotychczas w więzieniu, na wolną stopę, będzie przez sąd zatwierdzony na posiedzeniu niejawnym.

Robotnik spadł z rusztowania

Przy odnawianiu fasady na ul. Juliusza Lea 1. 5. zdarzył się tragiczny wypadek. Robotnik 28-letni Kazimierz Dąbrowski, pracując na rusztowaniu, stracił równowagę i spadł na chodnik. Doznał on złamania przedramienia i kontuzji głowy.

Zatrucie gazem świetlnym

Wczoraj popołudniu w jednym z mieszkań przy ul. św. Tomasza 1. 1 uległ zatruciu gazem świetlnym 30-letni Aleksander Kurnik, handlowiec. Przybyły na miejsce lekarz Pogotowia Ratunkowego stwierdził ciężki stan zatrutego i przewiózł go do szpitala. Na razie nie stwierdzono, czy ma się do czynienia z samobójstwem czy też niebezpiecznym wypadkiem.

75 osób aresztowano w Krakowie

W ciągu ubiegłej doby organa P. P. doprowadziły i zatrzymały w Krakowie: do stwierdzenia tożsamości 52 osoby, za drobne kradzieże 3, za opilstwo 4, za wyk. przecz. porz. publ. 9, za zebraństwo 5, jako poszukiwane 1.

VI. OBOZ MORSKI ŻW. ANSOŁW. SZKOŁ ŚREDNICH „PRZYSZŁOŚĆ HEATID“ W ORŁOWIE MORSKIM czynny od 15. VI. — Pomieszczenie w komfortowej willi „LUSKA“ — (balkony i tarasy elektrycznie oświetlone), utrzymanie ŚCISLE RYTUALNE 5 razy dziennie. PIĘKNA PLAŻA — WSPÓLNE WYCIECZKI MORSKIE. Cena za pobyt 4-tyg. wraz z kosztami PODRÓŻY z KRAKOWA DO ORŁOWA i z powrotem ZŁ 195. Przyjmuje się również zgłoszenia NA 2 TYGODNIE. ZNIŻKI KOLEJOWE dla dojeżdżających z prowincji do Krakowa. Zgłoszenia na turnus OD 1 SIERPNIA; przyjmuje sekretariat i wydaje ilustrowane prospekty cośnie od 11—2 i od 5-tej do 9-tej przy UL. GRODZKIEJ 71, II p. tel. Nr 188-28. O wytworności obozu świadczy wielka frekwencja — 100 uczestników, którzy chętnie na zapytania udzielają informacji.

KURSY SAMOCHODOWE. Związek Inżynierów Żydów w Krakowie urządza 3-ci amatorski kurs samochodowy dla członków i ich rodzin.

Zgłoszenia przyjmuje Sekretariat ul. Na Gródka 3 I p. codziennie w godz. 19—21 z wyjątkiem sobót i niedziel.

WYCIECZKA STATKIEM W „NIEZNANE“. Dziś wycieczka Sekcji Wioślarskiej „Makkabi“ i „Ezry Chalucowej“ statkiem w „Niaznana“. Wyjazd z Krakowa z pod mostu deptackiego godz. 8 rano 11 przedp. i 2 w poł. Atrakcje — Orkiestra.

PISZCZANY: AKREDYTYWY

do wysokości zł 800.— miesięcznie wystawia każdy bank dewizowy. Całkowite kuracje ryczałtowe od Kc 85.— dziennie. Literatura o reumatyzmie i inform.: Biuro Piszczany, Kraków, Poselska 18. Tel. 172.03. 5164k

Wykopaliska rzymskie nad Prosną

Biskupin, 23. 7. PAT. W Żerkowie w pow. jarcyńskim wykopano grób ciałopalny, pochodzący z starszego okresu rzymskiego z 1—2 wieku po Chr. W grobie pochowano 2 wojowników złożonych ich spalone kości do popielnic glinianych. Między popielnicami leżały 2 miecze żelazne, ostrogi, 3 groty oszczepów, szczyty żelazne dwóch tarcz, brzytwa, nożyce, nóż żelazny, okucia pasów, krzesiwo żelazne, stopione w ogniu zapinki z brązu oraz kilka mniejszych naczyń glinianych, w których dawano zmarłym potrawy. Wśród tych naczyń znajduje się jedna miseczka roboty „rzymskiej“, pochodząca aż z krajów nadreńskich z napisem na dnie J. o. feci (Jovi optimo feci — Jowiszowi najlepszemu zgotowałem). Obecność tego niezwykłego zabytku w Żerkowie, w pobliżu Prozny, nad którą biegł słynny szlak bursztynowy do Bałtyku jest stąd zrozumiała. Dotąd nad Prosną i w pobliżu jej znaleziono najwięcej rzymskich wyrobów.

Cennymi zabytkami, wydobytymi w Żerkowie zaopiekował się właściciel cegielni Br. Zukner, ofiarując je ekspedycji wykopaliskowej U. P. w Biskupinie, uwiadomionej o tym odkryciu przez hr. M. Czarneckiego z Raszew.

— KURATORIUM OKRĘGU SZKOLNEGO W KRAKOWIE zawiadamia, że od 1 sierpnia zamiast dotychczasowych telefonów 130-75, 135-83 i 173-47 będzie czynny nr. seryjny 154-10.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Niedziela godz. 4 po poł. „Ludzie na krze“; godz. 8 wiecz.: „Szóste piętro“.

ŻYDOWSKI TEATR LETNI

Niedziela: godz. 11.30 przed poł.: Dar Rebecyns Necht“; godz. 4.30 i 8.45 „Di prowincor Kałe“.

Stan Banku Polskiego

Warszawa, 23. 7. W drugiej dekadzie lipca zapas złota w Banku Polskim powiększył się o 0,4 miln. zł. do 446,9 miln. zł., stan pieniądzy zagranicznych i dewiz zmniejszył się o 0,3 miln. zł. do 134 miln. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu wzrósł o 12,7 miln. zł. do 49,9 miln. zł.

Obieg biletów bankowych obniżył się o 37,7 miln. zł. do 1.064,6 miln. zł.

Pokrycie złotem wynosi 35,43 proc.

Wykluczony z partii, potem aresztowany — za prawdę o chlebie

Rzym, 23. 7. (PAA). Włoski lekarz, specjalista chorób dziecięcych, prof. Chiesi, w Reggio Emilia opublikował wyniki swoich prac, stwierdzając powodowanie licznych chorób żołądkowych u małych dzieci, wskutek odżywiania się złymi gatunkami chleba. Władze faszystowskie odniosły się krytycznie do tej pracy profesorskiej, żądając od dra Chiesi odwołania swojej publikacji. Gdy dr. Chiesi odmówił, został wykluczony z partii faszystowskiej, a jak obecnie donosi „Giustizia e Libertà“ został on aresztowany.

Rzym, 23. 7. (PAA). Rozporządzenia wykonawcze, jakie wprowadzono w życie w związku z jednolitym wypiekiem jednego gatunku chleba we Włoszech, dopuszczają wyjątek tylko dla hoteli i szpitali, zezwalając na spożycie chleba wypiekanego z lepszych gatunków mąki.

Sejm obecny pracuje sprawniej niż poprzednie...

O plan posła Starzaka o akcji płk. Sławka

Warszawa, 23. 7. (Sin) W niedzielnym numerze wychodzącego w stolicy dwutygodnika „Kolejowe Przynależenie Wojskowe“, wydawanego przez organizację o tej samej nazwie a kierowanego przez posła Starzaka, omawiany jest wybór pułkownika Sławka na marszałka Sejmu. Wobec tego, że poseł Starzak stoi blisko kół pułk. Sławka, wywody jego zasługują na uwagę.

Plano stwierdza, że pułk. Sławek jest jednym z pionierów idei Polski, zorganizowanej na własnych zasadach ustrojowych, bez uciekania się do totalizmu, monopartii, czy dyktatury. Pułk. Sławek był w zgodzie z Józefem Piłsudskim, który zniweczył wprawdzie partykularstwo, lecz nie rozwiązał parlamentu. Wła-

dzia państwowa tej koncepcji umiała się o przeć na współpracy obywateli, zrzeszonych według pomysłu pułk. Sławka w organizacjach społecznych. Zestrojone w pracy dla Państwa, miały zastąpić prowizorycznie B. B. W. R. i z nich też miał się wyłonić nowy parlament. Gdy powstał taki parlament, pułk. Sławek sam zlikwidował B. B. W. R., podkreślając, że Polska wchodzi z okresu prowizorium w okres prawa. Okazuje się jednak, że było za wcześnie na stabilizację. Parlament, wyłoniony z tej koncepcji ustrojowej, trwa i pracuje sprawniej, niż poprzednie. W ten sposób staje się on jak gdyby sprawdzianem słusznej ideologii pułk. Sławka.

Narady w sprawie przyptywu ludności chłopskiej do rzemiosła

Warszawa, 23. 7. (A). Przed pewnym czasem donosiliśmy, że w związku z bankructwem t. zw. akcji straganiarskiej rozpoczęły się narady w sprawie przyptywu ludności wiejskiej do handlu i rzemiosła. W tej sprawie odbyła się już pierwsza konferencja między przedstawicielami Izby przemysłowo-handlowej i Izby rolniczej. Na konferencji tej wskazano, że z powodu stanowiska związków klasowych, oraz z powodu ustawy, ograniczającej przyływ do rzemiosła ludność wiejska jest całkowicie pozbawiona możliwości przenikania do poszczególnych gałęzi rzemiosła. Jak obliczono, 70 zawodów rzemieślniczych jest zupełnie zamkniętych i żaden nie

tylko wieśniak, ale nawet mieszkaniec miasta nie może się w obecnej chwili do tych zawodów dostać. Zwrócono również na to uwagę, że w Polsce jest obecnie za mało rzemieślników, gdyż, jak wykazała statystyka, tylko 1.8 proc., podczas gdy w Czechosłowacji jest 2.80 proc., w b. Austrii 3.76.

Na konferencji tej postanowiono powołać komisję, która zajmie się zwołaniem wielkiej narady, na którą zaproszeni być mają m. in. wicepremier Kwiatkowski, oraz minister Przemysłu i Handlu, celem znalezienia sposobu dla umożliwienia ludności wiejskiej przenikania do rzemiosła.

Wizja lokalna na miejscu katastrofy

Warszawa, 23. 7. PAT. Komisja techniczna departamentu lotnictwa cywilnego i „Lotu“, wysłana specjalnym samolotem z Warszawy do Czerniowca, przybyła na lotnisko w Czerniowcach o godz. 13.45. W krótkim czasie potem przybyła do Czerniowca komisja Aviatia Cywila z Bukaresztu, poczem obie komisje udały się samolotem na miejsce katastrofy, gdzie przeprowadzone zostaną dochodzenia, celem ustalenia przyczyn wypadku. Po wizji lokalnej zwłoki ofiar przywiezione zostaną do Czerniowca.

Szczepko uniknął śmierci

Lwów, 23. 7. (B) Wiadomość o katastrofie lotniczej samolotu polskiego rozeszła się we Lwowie lotem błyskawicy, wywołując rozmaite komentarze. Na tym samym aparacie, któ-

ry obecnie uległ katastrofie, członkowie pracy włoskiej przed kilku dniami na zaproszenie P. L. L. „Lot“ odbyli 10-minutowy lot propagandowy nad Lwowem. Samolot był dosko- nale wyposażony w najdrobniejsze szczegóły.

Jak wiadomo, małżeństwo Jachimowiczowie ze Lwowa wysiadło w Czerniowcach, unikając przy tym śmierci. Drugim, który również cudem uniknął śmierci, był popularny artysta radiowy, Kazimierz Wajda ze Lwowa (Szczepko). Pan Wajda, który wczoraj rozpoczął urlop wypoczynkowy, miał zamiar udać się do Carmen Sylva nad Morzem Czarnym samolotem. W ostatniej jednak chwili, jakby tknięty przecuciem, odbył podróż pociągiem.

Winda runęła w przepaść

Katowice, 23. 7. (K). Na kopalni „Giesche“ w Nikiszowcu wydarzył się wczoraj wieczorem wypadek, który szczęśliwym zbiegiem okoliczności nie pociągnął za sobą fatalnych następstw. Gdy druga zmasa robotników zjechała na dół, zerwała się nagle linia wyciągowa i winda runęła w 450-metrową przepaść. Na szczęście nikt z robotników w windzie się nie znajdował, pod-

czas gdy normalnie zjeżdża nią około 50 robotników. Spadająca linia ugodziła na dół jednego z robotników, który doznał cięższych obrażeń.

Urząd Górniczy wysłał na kopalnię specjalną komisję, celem zbadania przyczyn i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej.

Strzelanina na granicy sowiecko-mandzurskiej

Jak Sowiety przedstawiają incydent?

Moskwa, 23. 7. PAT. Agencja Tass donosi z Chabarowska, że dnia 21 lipca dwie mandzurskie łodzie motorowe płynące po rzece Usuri w pobliżu wal Władze, do naruszenia granicy sowieckiej, wysadziły na sowieckiej wyspie Faingo grupę 6 żołnierzy mandzurskich, którzy

natychmiast rozpoczęli ostrzeliwanie przepływającej koło wyspy sowieckiej łodzi motorowej. Dzięki interwencji sowieckiej straży granicznej zatrzymano wszystkich 6 żołnierzy, spośród których 2 w czasie wymiany strzałów zostały rannych.

Wyjaśnienie min. Opieki Społ.

Warszawa, 23. 7. (Sin) Ministerstwo Opieki Społecznej wyjaśnia, że pierwszeństwo przy otrzymywaniu zapomóg z kredytów ministerialnych przysługiwać będzie w myśl nowej ustawy, która weszła w życie w bieżącym miesiącu, inwalidom, pozbawionym w 25 procentach zdolności do pracy i wdowom, pozbawionym w 25 procentach zdolności do pracy i wdowom, pozbawionym zaopatrzenia w roku 1934.

Wycieczka parlamentarzystów w Władysławowie

Wielka Wieś-Władysławowo, 23. 7. (PAT). Dziś o godz. 7-ej rano pociągiem z Warszawy przybyła do Wielkiej Wsi-Władysławowa liczna grupa posłów i senatorów na czele z marszałkiem Senatu Prystorem, celem zapoznania się z pracami w obozach przysposobienia wojskowego młodzieży. Członkiem izb ustawodawczych towarzyszą dyr. P.U.W.F. gen. Sawicki i mjr. Miruska.

Na dworcu powitali uczestników wycieczki płk. Mazurkiewicz, kierownik okręgowego Urzędu Wychowania Fizycznego w Toruniu, podpułkownik Sokołowski, kierownik okręgowego Urzędu Wychowania Fizycznego w Poznaniu, podpułkownik Bobrowski i starsza morski Potocki. Po powitaniu marszałek Prystor w towarzystwie gen. Sawickiego oraz posłowie i senatorowie udali się samochodami do obozu przysposobienia wojskowego junaków w Cetniewie. Przy bramie wjazdowej warta honorowa junaków sprezentowała broń. Dowódca grupy obozów powitał gości, po czym członkowie izb ustawodawczych udali się na plac alarmowy, gdzie obserwowali przebieg zbiórki junaków i obecni byli przy zdaniu raportu przez dowódcę grupy obozów dyrektrowi P. U. W. F. gen. Sawickiemu.

O cofnięcie nakazu wysiedlenia studentów polskich z Włoch

Warszawa, 23. 7. (Sin) W Warszawie powstał komitet rodzicielski studentów, przebywających we Włoszech na studiach, którzy ostatnio wskutek zarządzeń tamtejszych władz utracili prawo do studiów i zagrożeni są wysiedleniem.

W najbliższych dniach uda się do Rzymu jeden z adwokatów warszawskich, który interweniować ma w włoskich ministerstwach o cofnięcie wydanych zarządzeń w stosunku do studentów z Polski.

Zakazany wiec Str. Narodowego

Warszawa, 23. 7. (Sin) Starostwo w Kielcach odmówiło wydania zezwolenia na urządzenie zgromadzenia Stronnictwa Narodowego w Łopusznej.

Przywóz specyfików lekarskich

Warszawa, 23. 7. (Sin.) Ogłoszona została nowa lista specyfików lekarskich dozwolonych do przywozu do Polski, a obejmująca 170 rozmaitych specyfików i lekarstw z Szwajcarii, Francji i Niemiec.

Urzędników pocztowych obowiązuje uprzejmość

Warszawa, 23. 7. (Sin) Dykcja Poczty i Telegrafów wydała szereg zarządzeń dla pracowników poczty i telegrafów, przypominając m. in. że urzędników pocztowych obowiązuje w stosunku do publiczności daleko idąca uprzejmość. Wobec nie stosujących się do tych zarządzeń stosowane będą sankcje aż do zwolnienia ze służby włączna.

Czech oskarżony o znieważenie narodu polskiego

Warszawa, 23. 7. (Sin) Doręczono już akt oskarżenia w sprawie o znieważenie narodu polskiego przez obywatela czeskiego, Wincen- tego Dehnala. W czasie dyskusji politycznej oskarżony odezwał się obojętnie o Polsce. Miało to miejsce podczas obchodu Święta Morza w Zawierciu.

Proces ten znajdzie się na wakancjach sądowej z końcem bieżącego miesiąca. Jest to pierwszy proces obywatela czechosłowackiego za tego rodzaju przestępstwo.

Straszna katastrofa w Warszawie

Warszawa, 23. 7. (A) W godzinach wieczornych wydarzyła się na ulicach Warszawy straszna katastrofa. W najbardziej ożywionym punkcie miasta, na ul. Marszałkowskiej tramwaj najechał nagle na samochód ciężarowy, przewrócił auto i włókł je na przestrzeni 10 m. Auto zostało całkowicie rozbite a przód wozu tramwajowego jest zupełnie zdruzgotany. 4 osoby, znajdujące się w aucie i jeden przypadkowy przechodzień zostali ciężko ranni i odwiezieni do szpitala.

200 starców, liczących ponad 100 lat

Nowogródek, 23. 7. (PAT) Na obszarze województwa nowogródzkiego mieszka obecnie przeszło 200 starców, liczących ponad 100 lat życia, w tym 99 mężczyzn i 115 kobiet. Wedle wyznań 100 starców jest wyznania rzymskokatolickiego, 101 wyznania prawosławnego, 7 — mojżeszowego i 6 — innych wyznań. Tylko 11 starców mieszka w miastach Nowogródzki; zaś pozostali na wsi.

Zamówienia w hutach śląskich

Chorzów, 23. 7. PAT. Ministerstwo Komunikacji zamówiło 3.000 ton obręczy kolejowych w hutach śląskich i Zagłębia Dąbrowskiego.

Podwyższenie płac robotników tekstylnych

Katowice, 23. 7. (K). Komisarz demobilizacyjny w Katowicach wydał orzeczenie w sprawie długotrwałego sporu zarobkowego w bielskim przemyśle tekstylnym. Mocą orzeczenia, zarobki robotników wszystkich kategorii przemysłu tekstylnego zostały podwyższone o około 5 proc.

Jan Kiepusza w Zakopanem

Zakopane, 23. 7. PAT. Dziś w południe przybył samochodem do Zakopanego Jan Kiepusza z małżonką swoją Martą Eggerth. Sławny tenor i jego małżonka byli przedmiotem żywej owacji na ulicach Zakopanego.

Nowy ławnik zakopiański

Zakopane, 23. 7. PAT. Rada miejska na ostatnim posiedzeniu w dniu 21 bm. dokonała wyboru nowego ławnika w miejsce inspektora Bronisława Praszalowicza, który z powodu złego stanu zdrowia zrezygnował z mandatu.

Ławnikiem wybrano jednomyślnie długoletniego profesora tutejszego gimnazjum państwowego Wiktora Chudzikiewicza, radnego miejskiego i przewodniczącego komisji rewizyjnej rady miejskiej.

Premier węgierski we Florencji

Wenecja, 23. 7. (PAT) Premier węgierski mredy przybył tu z Florencji. Zgromadzona na dworcu publiczność zgotowała mu entuzjastyczne przywitania.

Turcja zakupuje okręty wojenne w Anglii

Stambuł, 23. 7. PAT. Bawi w Turcji dyrektor departamentu kredytów Wielkiej Brytanii, celem przeprowadzenia studiów w sprawie użycia otwartych w Londynie dla Turcji kredytów w wysokości 16 milionów funtów szterlingów.

Jak wiadomo, z sumy powyższej 10 milionów przeznaczono na uprzemysłowienie Turcji, 6 zaś milionów na tureckie zbrojenia, głównie morskie.

Niedawno wyjechała do Londynu turecka misja morska celem zamówienia w stocznicach angielskich okrętów wojennych. Jak twierdzi „Dzumhuriyet“ Turcja ma zamiar zamówić jeden krążownik, 6 torpedowców, 8 łodzi podwodnych oraz jeden albo 2 mniejsze okręty pomocnicze.

Ostatnie notowania giełdowe

BAWELNA

NOWY JORK, 23. 7. 8,92 (8,83) paźdź. 8,82—8,83 1,73—1,74) grudzień 8,91—8,91 (8,82—8,82)

KORZENIE

LONDYN, 23. 7. Tapioka Fair lipiec-sierpień

O czym mówił Chamberlain z ambasadorem niemieckim?

Londyn 23. 7. PAT. Agencja Reutera komunikuje: W związku z zupełnie błędnymi doniesieniami prasy, które rozeszły się w sprawie wczorajszej rozmowy premiera Chamberlaina z ambasadorem Rzeszy mona oświadczyć autorytatywnie, że podczas przyjaznej rozmowy przed swym wyjazdem na urlop ambasador Rzeszy ponowił zapewnienia odnośnie pokojo-

wych zamiarów Niemiec oraz pragnienia jego rządu, by zagadnienie Niemców sudeckich zostało rozwiązane w sposób zadowalający i przyjazny. Premier Chamberlain udzielił ze swej strony ambasadorowi zapewnienia, że rząd brytyjski nadal będzie wywierał wpływ na Pragę. Poza tym nie omawiano żadnej nowej konkretnej propozycji ani sugestii.

Zjazd dostojników na pogrzeb królowej Marii

Bukareszt, 23. 7. PAT. Dziś o godz. 14-tej przybyła do Bukaresztu na pogrzeb królowej Marii, królowa wdowa Maria jugosłowiańska. Tym samym pociągiem przybyli księstwo Kentu, ks. Fryderyk, głowa domu Hohenzollernów. ks. Józef Hohenzollern, księżę i księżna Meiningen, księżna Aleksandra Hohenlohe-Langenburg, minister pełnomocny Francji w Bukareszcie Thierry na czele delegacji francuskiej.

Przybywających powitał na dworcu król Karol w otoczeniu członków rodziny panującej.

Bezpośrednio z dworca wszyscy przybyli udali się do pałacu Cotroceni.

Dziś o godz. 19-tej minister sprawiedliwości Jamandi, w charakterze urzędnika stanu cywilnego przy dworze królewskim nałożył pieczęcie na trumnę ze szczątkami zmarłej królowej. W uroczystym akcie wziął udział premier patriarcha Miron Cristea, biskup Colan, mniszter wyznań Ernest Urdariano, minister dworu Julian Peter i prezydent miasta Bukaresztu.

Umowa amerykańsko-holenderska w sprawie obrony Pacyfiku

Waszyngton, 23. 7. (R) Poraz pierwszy od czasu stworzenia biura kontroli wywozu broni i amunicji, departament stanu ogłosił dane statystyczne, dotyczące nie tylko udzielonych na wywóz zezwoleń, lecz i istotnie wywiezionego materiału wojennego. Ogłoszone dane wskazują, że Stany Zjednoczone pozostają nadal największym dostawcą samolotów dla całego świata, zwłaszcza dla Chin, Japonii i Indii holenderskich. Wielkie dostawy samolo-

tów wojskowych dla Indii holenderskich skłaniają koła dyplomatyczne do wyrażenia przypuszczenia o istnieniu milczącej umowy między Stanami Zjednoczonymi a Holandią co do obrony tej części Pacyfiku przeciwko niebezpieczeństwu, grożącemu ze wschodu.

Podkreśla się również, że ani Niemcy, ani Włochy, nie figurują na liście odbiorców materiału wojennego ze Stanów Zjednoczonych.

Powstanie w Afganistanie?

Kair, 23. 7. (O) Pogłoski o powstaniu, które rzekomo chciał wznieść w Afganistanie niejaki Al-Kilani, krewny królowej Suraji, żony ex-króla Ammanułłacha, nie znajdują potwierdzenia w Kabulu i Meszhedzie. Poza

pewnymi oddźwiękami jakie powodują trwające już drugi rok zamieszki w pogranicznym Wizeristanie i północnym Beludżistanie w Kabulu nie wiadomo nic o jakichkolwiek wystąpieniach antypaństwowych.

Zagadka tragicznego zgonu pilota - rozwiązana

Przemysł, 23. 7. (Seg) Dzisiejsza prasa doniosła o tragicznej śmierci Władysława Oleksika, który wypadł z samolotu pod Dęblinem. Zagadka tej śmierci została dziś rozwiązana.

Władysław Oleksik odbywał lot ćwiczebny jako obserwator lotnictwa w Dęblinie. Równocześnie wystartował z tego lotniska drugi samolot z załogą. Obydwa aparaty miały przeprowadzić ze sobą walkę w powietrzu jako ćwiczenie. W czasie ćwiczenia samolot, którego obserwatorem był Oleksik, manewrując w powietrzu, przechylił się i w tym momencie Oleksik wypadł z samolotu, ponosząc śmierć

na miejscu.

Jako przyczynę śmierci podaje się dwie wersje: albo że ś.p. Oleksik, nie będąc przywiązany do swego miejsca, wypadł wskutek przechylenia się z aparatu, albo też aparat znalazł się w próżni powietrznej i obniżył się o blisko 100, wskutek czego Oleksik stracił pod sobą siedzenie aparatu i znalazł się w powietrzu. Ś.p. Oleksik pochodził z Przemysła, liczył lat 23 i pełnił służbę w szkole podchorążych w Dęblinie. Śmierć jego wywarła w Przemysłu wielkie wrażenie. Zwłoki jego zostały do Przemysła eskortowane.

12,37, Pieprz czarny loco 3, Pieprz Singapore lipiec-sierpień 2,62, Goździki Zanzibar lipiec-sierpień 8,43 Papryka cif lipiec-sierpień 80.—.

DEWIZY

LONDYN, 23. 7. Nowy Jork 4,9212, Paryż 178,16, Berlin 12,2525, Amsterdam 8,9568, Zurich 21,9925

EFEKTY

NOWY JORK, 23. 7. American Car 99,37 (100,12) American Car et Foundry 28,12 (28,12), Am. Tobac-

co 84,75 (83,12), Chrysler 71,87 (71,12), Douglas Aircraft — (52,37), Fisk Rubber 7,50 (7,3), Eastman Kodak 178.— (176.—), General Electric 42,50 (42,50), General Motors 41,62 (41,50), Anaconda 36,37 (36,25) Bethlehem Steel 60,37 (60,87), Intern Nickel 51,37 (51,62), Tennessee Corp. 7.— (7,12), Shell Union 17,37 (17,50), Standard Oil 57,25 (57,25).

METALE

LONDYN, 23. 7. Szkło 19,72 (19,50) Złoto 141,5

Kronika krakowska

DYŻURY APTEK

Dziś mają dzienny dyżur apteki: Rynek gł. Linia A-B 45, Lobzowska 8, Kościuszki 18, Dietla 36, Grze górzecka 9, Mogilska 16.

Dyżur dzienny i nocny mają apteki: Grodzka 22, Plac Matejki 3, Wybickiego 1, Retoryka 1, Krakowska 19, Brodzińskiego 1.

Starosta powiatowy dr Wnęk opuszcza Kraków

Jak się dowiadujemy, starosta powiatowy dr Wnęk został przeniesiony na równorzędne stanowisko do Tarnopola.

Władze akademickie Uniwersytetu Jagiellońskiego na rok 1938/39

W wyniku dokonanych wyborów, władze akademickie na Uniwersytecie Jagiellońskim przedstawiają się następująco: rektor prof. dr Tadeusz Lehr-Splawiński, prorektor: prof. dr Tadeusz Dziurzyński. Dziekani: na wydziale teologicznym: ks. prof. dr. Władysław Wicher, na wydziale prawa prof. dr. Władysław Wolter, na wydziale lekarskim prof. dr. Władysław Szumowski, na wydziale filozoficznym prof. dr. Władysław Konopczyński, na wydziale rolniczym prof. dr. Teodor Marchlewski.

Kary za opilstwo i inne wykroczenia

W ciągu ostatniego tygodnia Starostwo Grodzkie ukarało m. in. 30 rowerzystów za nieostrożną jazdę, brak światła, jazdę nieprzepisową stroną grzywną od 3 do 10 zł., 16 szoferów grzywną od 5 do 100 zł., 40 dorózkarzy za nadmierną taryfę i zmianę wyznaczonych miejsc postoju grzywną od 3—25 zł., 14 nielegalnych handlarzy okrężnych, grzywną od 5 do 15 zł. Nadto skoczono 47 osób za opilstwo na areszt od 1 do 5 dni, 52 osoby za wykroczenia przeciwko moralności publicznej bezwzględny areszt od 1 do 5 dni, 3 osoby za uchylanie się od kontroli lekarskiej aresztem od 1 do 15 dni. Za posiadanie narzędzi do właman ukarano jedną osobę bezwzględny aresztem 3-miesięcznym zaś 3 osoby za uprawianie gier hazardowych 1-miesięcznym bezwzględny aresztem i grzywną w wysokości 50 zł.

Rzucił się pod pociąg

Wczoraj lekarz Pogotowia Ratunkowego zawieszony został na ul. Wrocławskiej. Na torze kolejowym przecinającym tę ulicę, rzucił się w celach samobójczych pod pociąg 50 lat liczący Stanisław Mill. Samobójca został przez parowóz odrzucony, doznając wstrząsu mózgu i licznych lżejszych kontuzji. Po opatrzeniu przez lekarza Pogotowia Rat. odwieziono niedoszłego samobójcę na oddział chirurgiczny szpitala św. Łazarza.

Komunikat meteorologiczny z dnia 23. bm.: Stan pogody w Polsce w dniu dzisiejszym:

W dniu dzisiejszym napływały do Polski dwie masy powietrza o różnych cechach: polarno-morskie z północnego zachodu i polarno-kontynentalne z południowego wschodu. Nad Małopolską wschodnią i Pomorzem wytworzyły się wskutek tego małe niże, w obrębie których utrzymywało się zachmurzenie przeważnie całkowite i padały deszcze. Przed południem drobne deszcze wystąpiły również na Wileńszczyźnie i Polesiu. W pozostałej części kraju utrzymywała się pogoda słoneczna o zachmurzeniu dość dużym. Temperatura o godz. 14-tej wynosiła od 18 do 24 st. w Tatrach Wysockich było 5 stopni.

Przewidywany przebieg pogody w dniu 24 bm.: W Polsce południowo-zachodniej i środkowej zachmurzenie umiarkowane, na pozostałym obszarze przeważnie duże. W całym kraju skłonność do burz i przelotnych deszczów. Temperatura powyżej 20 st. Słabe wiatry w Polsce zachodniej północno-zachodnie, a we wschodniej południowo-wschodnie.

Warszawa 23. 7. PAT. W Leningradzie rozegrany został pierwszy międzypaństwowy mecz tenisowy pomiędzy Czechosłowacją a Związkiem Sowieckim. Mecz odbył się na wypełnionym do ostatniego miejsca stadionie leningradzkim. Niespodziewane zwycięstwo odnieśli rosyjscy tenisisci w stosunku 3:0.

Polska prowadzi z Finlandią 39:32

W sobotę rozpoczęły się w Warszawie na pływalni reprezentacyjnej stadionu wojska polskiego międzypaństwowe zawody pływackie Polska—Finlandia o nagrodę ministra spraw zagranicznych Józefa Becka. Pierwszy dzień wykazał przewagę Polski, która na 6 konkurencjach wygrała aż cztery. O znakomitej formie polskich pływaków świadczy fakt ustanowienia trzech nowych rekordów Polski. Goście nie okazali się tak groźni jak przypuszczano. Wyróżnili się u nich: Hietanen (100 m stylem dowolnym i w sztafecie), oraz Reinen (200 m stylem klasycznym pań). W naszej reprezentacji doskonale się spisali Jędrysek, który pobił 2 rekordy Bocheńskiego (na 300 m stylem dowolnym i na 400 m stylem dowolnym), oraz Banaszewska, która poprawiła znowu swój rekord na 100 m. na wznak o 1,9 sek.

Zawody poprzedzone zostały defiladą zawodników i zwykłymi przy meczach międzypaństwowych ceremoniami. Gości powitał imieniem Polskiego Związku Pływackiego prezes Kozolubski, odpowiedział imieniem Finów kierownik ekspedycji. Punktacja meczu 5, 3, 2, 1, a w sztafecie 10 i 6.

Jako pierwszą konkurencję rozegrano 400 m. stylem dowolnym pań. Zwycięstwo odniósł Jędrysek (Polska) w czasie 5:13,5 (nowy rekord Polski). 2) Nurmi (Finlandia) 5:22,8, 3) Hietanen (Finlandia) 5:31,3, 4) Zubowicz (Polska) 5:45,2. Po tej konkurencji w punktacji prowadzi Polska 6:5.

Na 200 m. stylem klasycznym pań zwycię-

żył Heidrich (Polska) w czasie 2:54, 2) Haeninen (Finlandia) 2:56,8, 3) Asikainen (Finlandia) 2:57,9, 4) Rusin (Polska) 3:01. Punktacja 12:10 dla Polski.

Na 100 m. na wznak pań zwyciężyła Banaszewska (Polska) w czasie 1:29,4 (nowy rekord Polski), 2) Fonfarówna (Polska) 1:36, 3) Raninen (Finlandia) 1:44,5, 4) Iivanainen (Finlandia) 1:47,4. Punktacja 20:13 dla Polski.

W skokach wieżowych pań Polacy zajęli dwa pierwsze miejsca: 1) Maerz (P) 87,78, 2) Ziaja (P) 80,56, 3) Kirkkonvaeki (F) 79,78, 4) Laesvirta (F) 76,42. Punktacja 28:16 dla Polski.

200 m. stylem klasycznym pań wygrała Finka Raninen w czasie 3:25,5, 2) Bollówna (Polska) 3:24,8, 3) Szumiłowska (Polska) 3:30,2, 4) Nikkilae (Finlandia) 3:31,4. Punktacja 33:22 dla Polski.

W sztafecie 3x100 m. stylem zmiennym pań pierwsze miejsce zajęła Finlandia (Tiitinen, Filikainen i Hietanen) w czasie 3:42,2 przed Polską (Kumant, Heidrich i Jędrysek) 3:44. Punktacja 39:32 dla Polski.

W części nieoficjalnej odbyły się pokazy skoków humorystycznych w wykonaniu trenera Polskiego Związku Pływackiego Amerykanina Steppa i mistrza Polski Maerza.

Poza konkursem rozegrany został również międzymiastowy mecz piłki wodnej Helsingfors—Warszawa zakończony wynikiem nierozstrzygniętym 2:2 (2:1). Bramki dla gości uzyskał Tivitainen, a dla Warszawy Bojowy i Iwanow.

Mistrzostwa lekkoatletyczne Polski

W sobotę rozpoczęły się na stadionie Wojska Polskiego w Warszawie mistrzostwa lekkoatletyczne Polski. Pierwszego dnia uzyskano kilkanaście zupełnie dobrych wyników, na czoło których wysuwa się wynik Zasłony na 100 m. (10,6 sek.). Na 110 m. przez płotki sensacją było zwycięstwo Sulikowskiego nad Hasplem w czasie lepszym od oficjalnego rekordu Polski (15,2). Rewelacją biegu na 10 km. był Płotkowiak z poznańskiej Warty, który zajął trzecie miejsce w bardzo dobrym czasie 32:32 bijąc m. in. Fiałkę. Ostatni bieg był najciekawszym punktem programu pierwszego dnia zawodów.

Techniczne wyniki zawodów przedstawiają się następująco:

100 m. wygrał po 6 przedbiegach Zasłona (Sparta, Białystok) w czasie 10,6. 2) Danowski (AZS Lwów) 10,9, 3) Trojanowski 2-gi (AZS Warszawa) 11,4, 4) Dunecki (KPW Pomorzanie Toruń), 5) Modzelewski Vima Łódź, 6) Sulikowski (AZP Warszawa).

Na 400 m. po 6 przedbiegach zwyciężył Gąsowski (Orleńca Dęblin) 49,4, 2) Śliwak (Syrena Warszawa) 50,6, 3) Drozdowski (Cracovia), 51, 4) Zabierzowski (Polonia Warszawa), 5) Grosicki (Żagiew). Początkowo prowadził Drozdowski na ostatnim wirażu minął go Śliwak, a następnie finiszujący Gąsowski minął obu. Po 2-ch przedbiegach w finale zwyciężył Stanisławski (Syrena Warszawa) w czasie 1,56. 2) Soldan (Cracovia) 1:57,8, 3) Zylewicz (KPW Ognisko, Wilno) 1:57,8, 4) Winiński (Polonia Warszawa), 5) Korzeniowski (Pogoń Lwów), 6) Rakoczy (Pogoń Katowice). Poziom zawodników bardzo wyrów-

nany. Ostatni z tej szóstki osiągnął jeszcze czas poniżej dwóch minut.

W biegu na 10 tys. km startowało 16 zawodników. Przez 8 km prowadziła grupa złożona z Marynowskiego i Wirkusa z Warszawianki, Fiałki z Cracovii i nowej Gwiazdy poznańskiej Płotkowiaka z Warty.

Na ostatnim okrążeniu Marynowski finiszuje i wygrywa bieg w czasie 32:16, 2) Wirkus 32,26, 3) Płotkowiak 32,32, 4) Fiałka o 100 mtr za trzecim, 5) Sokołowski (Syrena Warszawa), 6) Szyperski KPW Pomorzanie.

Bieg na 100 m przez płotki był kompromitacją mistrzostw. Na 17 zgłoszonych zawodników startowało zaledwie dwóch. Zwyciężył Sulikowski (AZS Warszawa) w czasie 15,2 przed Hasplem (AZS Lwów) 15,6.

W skoku w dal bracia Hoffmanowie (AZS Poznań) osiągnęli po 7,15 mtr. W zarządzonej rozgrywce Hoffman 1-szy uzyskał 7,22 równy wynikowi osiągniętemu w Królewcu, wygrywając zarazem konkurencję, 2) Hoffman 2-gi 7,15, 3) Górzyński (Kadeci Rawicz) 6,73, 4) Szczerbicki (AZS Wilno) 6,73, 5) Roślam (Polonia Warszawa) 6,70.

W rzucie kulą zwyciężył słabym wynikiem Gierutto (Warszawianka) 14,93, 2) Fiedoruk (Warszawianka) 14,46, 3) Praski (ZS Katowice) 14,22, 4) Zieleniewski (Polonia, Warszawa), 5) Hoffman Karol (AZS Poznań), 6) Mank (Warszawianka).

W rzucie dyskiem Fiedoruk zrewanżował się Gierucie, zajmując pierwsze miejsce rzutem 44, 51, 2) Gierutto 42,95, 3) Praski 42,07, 4) Zieniewicz (AZS Wilno) 40,42, 5) Kowalski (Polonia Warszawa).

Fińsko-sowieckie pertraktacje

Helsinki, 23. 7. PAT. Wczoraj toczyły się fińsko-sowieckie pertraktacje w sprawie zwrotu zagarniętych przez Sowiety w dniu 19 bm. dwóch fińskich statków obrony wybrzeża. Pertraktacje te nie dały żadnych wyników, ponieważ władze sowieckie twierdzą, że statki te znajdowały się na terytorialnych wodach sowieckich, wówczas, gdy władze fińskie utrzymują, że statki znajdowały się na pograniczu terytorialnych wód fińskich.

Szwedzki następca tronu opuścił U. S. A.

Nowy Jork, 23. 7. (R) Dziś szwedzki następca tronu wraz z małżonką opuścił na pokładzie S/S „Gripsholm“ po 4-tygodniowym pobycie Stany Zjednoczone. Szwedzka para książęca bawiła w Ameryce w związku z uroczystościami jubileuszowymi emigracji szwedzkiej w Stanach Zjednoczonych.

Zderzenie dwóch statków

Czerniowce, 23. 7. (O). W porcie Konstancy zderzył się włoski statek „Campidoglio“ z rumuńskim statkiem „Barbu Stirbey“. Oba statki odniosły bardzo znaczne uszkodzenia.

